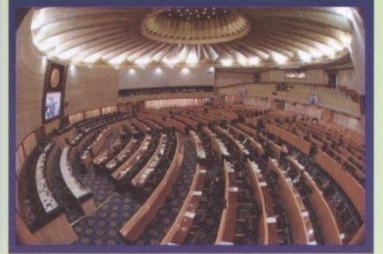
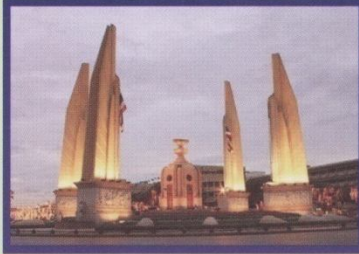

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจกระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗
วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗

อ.พ. ๓๓/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกัน และควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สารวัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตรา ค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๘๑ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

บทนิยาม

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า สุนัข แมว กระจง ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึง นำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย

“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุง จากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเบ็ด โรคไข้หวัดนก โรคแชลโมเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า โรควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคอหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควร สงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อกับคนหรือสัตว์อื่นได้

(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)

(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุม มิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด

“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุม มิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์

“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุม มิให้โรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาด หรือเข้าในราชอาณาจักร

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอน หรือเคลื่อนย้าย

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า รวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- กำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนดให้ต้องปฏิบัติตาม ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

- กำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนด ให้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

- กำหนดอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์สำหรับการประกาศกำหนดท้องที่ที่ต้อง มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดใด เพื่อป้องกันและควบคุม โรคระบาด

- กำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการทำหรือทำลายใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์

- กำหนดกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์

- กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องจัดการ เมื่อมีกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด

- กำหนดให้สัตวแพทย์มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องจัดการ เมื่อได้มีกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์ตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย โดยโรคระบาด

- กำหนดให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะหรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ

- การห้ามขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒ เขตปลอดโรคระบาด

- กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดและประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

- การห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุในประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด เข้าในหรือผ่านเขตดังกล่าว

- กำหนดให้เขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด สามารถถูกประกาศเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด หากมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๙)

ส่วนที่ ๓ เขตโรคระบาด

- กำหนดกรณีที่สัตวแพทย์สามารถประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว

- กำหนดกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถประกาศกำหนดเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

- การห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุในประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตดังกล่าว

- การสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

หมวด ๒ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

- กำหนดให้ผู้ทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์บางชนิดตามที่ระบุกำหนดไว้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
- กำหนดให้ผู้ซึ่งขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ สำหรับสัตว์บางชนิดตามที่ระบุกำหนดไว้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
- กำหนดอายุใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ
- การโอนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ
- การยื่นคำขอแสดงความจำนงของทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทเพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้รับใบอนุญาตตายต่อไป สำหรับใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ
- การยื่นขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ
- การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ หรือใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ
- กำหนดให้ผู้ซึ่งนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์

- ข้อปฏิบัติของผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร
ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์

- กำหนดกรณีที่สามารถประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร
ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศกำหนดห้าม
การนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร

- การนำสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนดไปยังท้องที่จังหวัดอื่น
ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง

- ผู้รับใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นต้องนำสัตว์
หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์

- การดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศหรือ
นอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ

- กำหนดอัตราส่วนของเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน สำหรับเงิน
ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร และ
ค่าที่พักระหว่างสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกภายนอกราชอาณาจักร

หมวด ๓ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

- การสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะ
คนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ หรือใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้
เพื่อขาย ซึ่งน่าเชื่อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์
ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ

หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสารวัตร

- กำหนดอำนาจของสัตวแพทย์ เมื่อมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า
มีเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด

- กำหนดอำนาจของสารวัตร ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดให้อำนาจสารวัตร ในการยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งมีเหตุ
อันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร

- กำหนดกรณีที่ทำให้สัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร
โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ปฏิบัติตาม
กฎหมาย หรือที่ฝ่าฝืนประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์
จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร

ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร ที่ผู้นำเข้าหรือนำผ่านต้องส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์

- กำหนดให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕ การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน

- กำหนดให้สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือฝ่าฝืนประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร ที่ผู้นำเข้าหรือนำผ่านต้องส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง หรือที่สัตวแพทย์ต้องทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว

- กำหนดให้ขายทอดตลาดสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์

- กรณีที่ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ

- กำหนดให้การขายทอดตลาดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

- กรณีการจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล หรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบ

- กรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบน ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖ การอุทธรณ์

- การอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย แจก

และทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น กำหนดเพิ่มเติม ชนิดสัตว์และโรคระบาดที่มีความสำคัญให้ทันกับสถานการณ์ กำหนดมาตรการในการป้องกัน และควบคุม ทั้งในกรณีทั่วไปและกรณีที่มีการประกาศเขตเกี่ยวกับโรคระบาด กำหนดการ ขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต กำหนดการพักใช้และเพิกถอน ใบอนุญาต กำหนดอำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสัตวภัณฑกร กำหนดการขายทอดตลาด และการจ่ายเงินสินบน กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์ และปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตรา ค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม เป็นต้น

มีข้อสังเกตกรณีเกี่ยวกับโรคระบาดในสัตว์น้ำ ที่มีได้กำหนดให้สัตว์น้ำเป็นชนิดสัตว์ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมามีการออกกฎกระทรวงกำหนดสัตว์ชนิดอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้สัตว์น้ำบางชนิด เช่น กุ้ง ปลา ปู และหอย เป็นต้น เป็นสัตว์ชนิดอื่น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และตามแนวทาง ปฏิบัติที่ผ่านมากรมปศุสัตว์ได้มอบอำนาจให้กรมประมงมีอำนาจเข้าไปบริหารจัดการกับสัตว์น้ำ ที่ต้องการควบคุมและป้องกันโรคระบาด อันเป็นการประสานการทำงานร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์น้ำให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด กรมประมง ควรเสนอพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์น้ำ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์น้ำโดยตรง

ในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีรางวัลให้กับประชาชนที่แจ้งสัตว์ป่วยหรือตาย นอกเหนือจากกรณีที่มีการ ให้เงินสินบนนำจับ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้มีการแจ้งโดยเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ในการควบคุม และป้องกันโรคระบาดสัตว์

นอกจากนั้น ตามมาตรา ๕๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ได้กำหนดให้มีโทษปรับเป็นรายวันซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรรายย่อยและประชาชนทั่วไป ดังนั้น รัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำกับควบคุมการบังคับใช้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โดยการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ความเหมาะสม แล่วัตถุประสงค์ ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิดของเกษตรกรรายย่อยและประชาชนทั่วไปด้วย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตุลาคม ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายรัช ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางสาวสุภางศ์จิตต์ ไตรเพทพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสมสมร นาคนาค นิติกรชำนาญการ

นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรปฏิบัติการ

นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวกาญจนา พาลติหลุด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗

กับร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๓๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๑ -
- กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดชนิดของโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม - ๗ -
- การออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-movement)... - ๑๑ -
- สถานการณ์โรคระบาดสัตว์ของประเทศไทยและต่างประเทศ - ๑๓ -
- รายงานสรุปใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (ร.๗)
ตั้งแต่วันที่ ๐๑/๐๑/๒๕๕๗ - ๓๑/๐๗/๒๕๕๗ - ๑๕ -
- รายงานสรุปใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.๘)
ตั้งแต่วันที่ ๐๑/๐๑/๒๕๕๗ - ๓๑/๐๗/๒๕๕๗ - ๒๒ -
- สรุปผลการดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ (ต.ค. ๕๖ - ส.ค. ๕๗) - ๒๗ -

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๔)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. (๔๐)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกัน และควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สารวัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตรา ค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙

(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

๖. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระจง ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านั้นด้วย

(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย

“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุง จากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเปิด โรคไข้หวัดนก โรคแซลมอนเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เพสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า โรควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคอหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่ารวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สารวัตร และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดอำนาจอธิบดีกรมปศุสัตว์ในการออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘.๒ หมวด ๑ การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

๘.๒.๑ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

- กำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หรือหมูป่า

(๒) สุนัข แมว

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน

(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์ และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด

- กำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

- กำหนดอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์สำหรับการประกาศกำหนดท้องที่ที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดใด เพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาด (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดนั้น

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว

- กำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการทำ ทำลาย หรือใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์
(ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข

(๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

- กำหนดกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สารวัตร หรือสัตวแพทย์ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด

(๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ

(๓) ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนด ชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งป่วย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายใน บริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

- กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ในการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องจัดการ เมื่อมีกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ในเขตตามวิธีการที่กำหนด

(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ในเขตตามวิธีการที่กำหนด

- กำหนดให้สัตวแพทย์มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องจัดการ เมื่อได้มีกรณีที่เจ้าของสัตว์ซึ่งป่วยหรือตายต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์ตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร

(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

- กำหนดให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์หรือสัตวแพทย์ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาดหรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะหรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ข่าแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การห้ามขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์

๘.๒.๒ ส่วนที่ ๒ เขตปลอดโรคระบาด

- กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดและประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาดโรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

จากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

- กำหนดกรณีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถประกาศกำหนดเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

- การห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุในประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

- การสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ

๘.๓ หมวด ๒ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

- กำหนดให้ผู้ทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์บางชนิดตามที่ระบุกำหนดไว้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ผู้ซึ่งขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ สำหรับสัตว์บางชนิดตามที่ระบุกำหนดไว้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดอายุใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การโอนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การยื่นคำขอแสดงความจำนงของทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทเพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้รับใบอนุญาตตายต่อไป สำหรับใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมิไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ หรือใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดให้ผู้ซึ่งนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งทั้งนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- ข้อปฏิบัติของผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร
ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน
ราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

(๒) นำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ดำเนินการตาม (๑) เข้า ออก หรือผ่านท่าเข้าหรือ
ท่าออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดกรณีที่สามารถประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร
ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศกำหนดห้าม
การนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร
(ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่า
มีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือ
ซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้าม
การนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้

- การนำสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนดไปยังท้องที่จังหวัดอื่น
ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง
ทุกครั้ง (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน
และควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมาย
ประจำตัวสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม และ
ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์
หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์ หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะ และการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้

- ผู้รับใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- การดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- กำหนดอัตราส่วนของเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน สำหรับเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๘.๔ หมวด ๓ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

- การสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ หรือใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๓๘ และร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตว์แพทย์เห็นสมควร ให้เสนอความเห็นต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งแล้ว

๘.๕ หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และसारวัตร

- กำหนดอำนาจของสัตวแพทย์ เมื่อมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค

(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในการนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใดทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดในที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

(๔) ตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

- กำหนดอำนาจของสารวัตร ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สัตว์หรือซากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม

ในการนี้ให้สารวัตรมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานที่นั้น ทั้งนี้หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา

การค้นและการจับตามมาตรา นี้ ให้สารวัตรปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การดำเนินการของสารวัตรตามมาตรา นี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

- กำหนดให้อำนาจสารวัตร ในการยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้โดยง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยึดอายัด หรือทำลาย ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

- กำหนดกรณีที่ให้สัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือที่ฝ่าฝืนประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร ที่ผู้นำเข้าหรือนำผ่านต้องส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียง่ายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

๘.๖ หมวด ๕ การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน

- กำหนดให้สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือฝ่าฝืนประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร และการประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร ที่ผู้นำเข้าหรือนำผ่านต้องส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง หรือที่สัตวแพทย์ต้องทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์
ในกรณี ต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับ
แต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้
พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้
จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตร
ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็น
ของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทน
สิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

- กำหนดให้ขายทอดตลาดสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์
ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของ
กรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการ
ขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์
หรือซากสัตว์ของกลางปลอดภัยจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็น
เงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

- กรณีที่ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาด
ของกลางที่ศาลสั่งริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

- กำหนดให้การขายทอดตลาดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

- กรณีการจ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล หรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

- กรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบน ให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปี ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

๘.๗ หมวด ๖ การอุทธรณ์

- การอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

- การขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

๘.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

- กำหนดโทษของเจ้าของสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนด ที่ไม่ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

- กำหนดโทษของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุกำหนด ที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ที่ไม่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

- กำหนดโทษของบุคคลที่ฝ่าฝืนชุดซากสัตว์ที่ฝังไว้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของบุคคลที่เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งเป็นชนิดตามที่ระบุในประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด หรือตามประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตดังกล่าว (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้ทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และผู้ซึ่งขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การยื่นขอรับใบอนุญาต และการขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตดังกล่าว (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

- กำหนดโทษของผู้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ที่ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้ฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้ที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นโดยไม่ได้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง และกำหนดโทษของผู้รับใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดไว้ในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้รับใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นที่ฝ่าฝืนไม่นำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ หรือใบอนุญาตขาย จำหน่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ที่ฝ่าฝืนประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้ (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของเจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ที่ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดโทษของผู้ที่ต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ หรือสารวัตร หรือไม่ให้อภัยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสารวัตรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้อภัยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กำหนดให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ต้องรับโทษในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล

นั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

- อำนาจเปรียบเทียบปรับของอธิบดีกรมศุลกากร (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

- กำหนดอำนาจในการสั่งริบทรัพย์สินของศาล (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบสัตว์ ชากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

สิ่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมศุลกากร และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๙ บทเฉพาะกาล

- กำหนดรองรับใบอนุญาตที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

- กำหนดรองรับคำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

- กำหนดรองรับให้กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎหมายลำดับรองดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๘.๑๐ อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลาง ซึ่งสัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

(ก) ช้าง	เขือกละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(ง) นกกระจอกเทศ นกฮัมมิง	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท

ในกรณีที่ไม่สะดวก

ในการนับจำนวนให้คิดเป็น

กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท

(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ณ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกฮัมมิง สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕ บาท

(๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร

(ก) ช้าง	เขือกละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระจอกเทศ นกฮัมมิง	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท

ในกรณีที่ไม่สะดวก

ในการนับจำนวนให้คิดเป็น

กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท

(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ณ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกฮัมมิง สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕ บาท

(๘) ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น
(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์		
(ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท
(ข) ซากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑ บาท
(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ	๓๐๐ บาท
(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท

(๑๗) ค่าที่หักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกภายนอก

ราชอาณาจักร

(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(๑๘) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัมตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม
ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙

กับ

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ และ</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗</p> <p>ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๒</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงผลสมพันธุ์และเอ็มบริโอ (ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะครบบริบูรณ์) ของสัตว์เหล่านั้นด้วย</p> <p>(๒) สัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย และ</p> <p>(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกาย สัตว์ที่ตายแล้ว และยังไม่แปรสภาพเป็นอาหารสุก หรือ สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึงเขา และขน ที่ได้ตัดออกจากสัตว์ขณะมีชีวิตและยังไม่ได้แปรสภาพเป็น สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โคน กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึง น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านั้นด้วย</p> <p>(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย</p> <p>(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย</p> <p>“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ ครบบริบูรณ์ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของ สัตว์นั้น</p> <p>“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกาย สัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือ สัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำการ ประกอบ หรือปรุงจาก ซากสัตว์ หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจาก ซากสัตว์ที่ปรุงสุกแล้ว</p> <p>“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกาย สัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือ สัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำการ ประกอบ หรือปรุงจาก ซากสัตว์ หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจาก ซากสัตว์ตาม ที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	<p>เพิ่มเติมชนิดสัตว์ ได้แก่ กวาง และหมูป่า เพื่อให้การควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงสัตว์ดังกล่าวด้วย เนื่องจากเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ปีกด้วย</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดอื่นด้วย</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายให้ชัดเจน</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาด ครอบคลุมถึงสิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือ สัตว์ที่ตายแล้ว และอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุง จากซากสัตว์ หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจาก ซากสัตว์ด้วย เนื่องจากอาหารสุกและสิ่งประดิษฐ์ สำเร็จรูปบางชนิดไม่สามารถทำให้ปราศจากเชื้อโรคระบาดได้ด้วยวิธีความร้อนสูง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>“โรคระบาด” หมายความว่า โรคริ้นเตอร์เปสต์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคปากและเท้าเปื่อย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอร์รา โรคสารติกโรคมงคัลลอปัส โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์สุกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคใช้หัวตึกโรคแชลโมเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรคริ้นเตอร์เปสต์ โรคเลปโตสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในน้ำ โรคคว่ำ โรคสมอง-อักษะนิปาห์ โรคอหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า</p> <p>(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อกันหรือสัตว์อื่นได้</p> <p>(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)</p> <p>(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด</p> <p>“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด</p> <p>“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาด หรือเข้าในราชอาณาจักร</p>	<p>เพื่อกำหนดโรคระบาดที่มีความสำคัญให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายของนิยามดังกล่าวให้ชัดเจน และรองรับบทบัญญัติภายในที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตว์ตร หรือสัตว์แพศยาหรือสิ่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย</p>	<p>“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตว์ตร หรือสัตว์แพศยาหรือสิ่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย</p> <p>“ด้านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย</p>	<p>เพื่อกำหนดความหมายของนิยามดังกล่าวให้ชัดเจน และรองรับมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ครอบคลุมกรณีที่สัตว์มีเจ้าของแต่ไม่สามารถหาเจ้าของได้ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้มีความหมายเฉพาะตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และให้ความหมายที่แตกต่างจากความหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <p>“เจ้าขอ” หมายความว่า ผู้ครอบครอง ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เมื่อไม่ปรากฏเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมด้วย</p> <p>“ทำเข้า” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์เข้าไปในราชอาณาจักร</p> <p>“ทำออก” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>“ด้านกักสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด</p> <p>“การค้า” หมายความว่า การค้าในลักษณะคนกลาง</p>	<p>“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตว์ตร หรือสัตว์แพศยาหรือสิ่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย</p> <p>“ด้านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายของนิยามดังกล่าวให้ชัดเจน และรองรับมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ครอบคลุมกรณีที่สัตว์มีเจ้าของแต่ไม่สามารถหาเจ้าของได้ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้มีความหมายเฉพาะตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และให้ความหมายที่แตกต่างจากความหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง</p> <p>ตัดออก เนื่องจากได้นำความหมายไปกำหนดไว้ในเนื้อหาของบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง</p>	<p>“สัตวแพทย์” หมายความว่า (๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ (๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งในการปฏิบัติงานของ “สัตวแพทย์” ในกรมปศุสัตว์ และเพื่อให้ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในฐานะสัตวแพทย์</p>
<p>“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง</p>	<p>“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เนื่องจากการใช้อำนาจหน้าที่ของสารวัตร อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จึงควรกำหนดให้รัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้ง และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นสารวัตร</p>
<p>“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น นายทะเบียน</p>	<p>“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน</p>	<p>เพื่อให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร</p>
<p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร</p>
<p>มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยวกับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยวกับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เพื่อดอก เพื่อให้กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับกับสัตว์ของหน่วยงานของรัฐ</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙</p> <p>มาตรา ๖ สำหรับสุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี รวมถึงนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์สัตว์เหล่านี้ และสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือการอย่างอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานนายทะเบียน และสัตวแพทย์ และออกกฎกระทรวงวางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่จ่ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณี และกำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สัตวแพทย์ และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>ตัดออก เพื่อให้บทบัญญัติในกฎหมายนี้ทั้งหมดมีผลใช้บังคับกับสัตว์ทุกชนิดตามร่างมาตรา ๔</p> <p>เพื่อรองรับบทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีในการออกประกาศและระเบียบ</p>
--	--	--

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕</p>	<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>หมวด ๑ การป้องกันโรคระบาด</p>	<p>หมวด ๑ การป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า</p> <p>(๒) สุนัข แมว</p> <p>(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน</p> <p>(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด</p> <p>มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในหมวดที่มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์ในการปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด และเพิ่มเติม กวาง และหมูว่าเป็นสัตว์ที่ต้องควบคุม เพื่อให้ครอบคลุมถึงชนิดสัตว์ที่มีการเลี้ยงในเชิงเศรษฐกิจ</p> <p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ (๓) ชากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒) (๔) สัตว์หรือชากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของที่ต่อมามีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือชากสัตว์ชนิดนั้น</p> <p>การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีนี้ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือชากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือชากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด</p> <p>(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอมหรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือชากสัตว์ รวมทั้งเพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของสัตว์หรือชากสัตว์ในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าเครื่องหมายประจำตัวสัตว์เพื่อลดภาระของเจ้าของสัตว์หรือชากสัตว์</p> <p>เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้มีการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔ ในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามหมวด ๒ หรือในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามหมวด ๓ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบันอันไม่อาจคิดเห็นได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาดังกล่าว ไม่เกินเจ็ดวัน ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สภาวัด หรือสัตวแพทย์ท้องถิ่นภายในเวลาสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย</p>	<p>(๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สภาวัด หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด</p> <p>(๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ</p> <p>(๓) ในหมู่บ้านเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาดังกล่าว ไม่เกินเจ็ดวัน</p> <p>การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งป่วย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือ</p>	<p>เนื่องจากในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารสามารถกระทำได้โดยรวดเร็ว จึงกำหนดให้บทบัญญัตินี้มีผลบังคับครอบคลุมทุกพื้นที่ และให้แจ้งเมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตายภายในกำหนดเวลาเดียวกัน เพื่อมิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติและสามารถควบคุมโรคระบาดสัตว์ได้โดยรวดเร็ว</p> <p>เพื่อให้เจ้าของสัตว์สามารถปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย และทำให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็ว รวมทั้งเพื่อให้เจ้าของสัตว์ทราบเกี่ยวกับชนิดจำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแจ้งต่อไป</p> <p>เพิ่มเติมข้อยกเว้น เนื่องจากได้กำหนดให้อธิบดีประกาศกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการกับ</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>อันใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหวะ หรือกระทำการใดๆ แก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สार्वत्र หรือสัตวแพทย์ไม่อาจตรวจสอบซากสัตว์นั้นภายในเวลาที่สืบไปแต่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นในกระต๊อบฝังดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พุนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรอีกด้วย</p>	<p>บุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหวะ หรือกระทำการใดๆ แก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p>	<p>สัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคสอง ซึ่งสามารถกำหนดรายละเอียดที่จะต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของสัตว์ รวมทั้งเพิ่มเติมข้อกำหนดกรณีสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ</p>
<p>มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสารวัตรมีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘</p> <p>มาตรา ๑๙ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามมาตรา ๑๖ ถ้ามีสัตว์ป่วย หรือตาย ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๙ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการ</p>	<p>มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์</p>	<p>มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ตั้งต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้</p> <p>(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดไว้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือรวมฝูงที่ไม่อาจทำได้ ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้</p> <p>มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน</p>	<p>จัดการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากรักษาด้วยสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๕๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๒) ฝังหรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน</p>	
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>		

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ก็ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่รวมฝูง หรือเคยอยู่รวมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วย หรือตาย ไว้ภายในเขตและตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๔) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในกรณีนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดเชยที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจกระทักความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ให้กักจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ</p> <p>(๖) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของตามวิธีการที่กำหนดให้</p>	<p>ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่รวมฝูงหรือเคยอยู่รวมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจกระทักความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) กักจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด</p> <p>(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด</p>	<p>เพิ่มเติมเหตุในการทำลายสัตว์กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และกำหนดให้การชดใช้ราคารวมถึงกรณีซากสัตว์ด้วย เพื่อเยียวยาความเสียหายแก่เจ้าของซากสัตว์ และแก้ไขอัตราการชดใช้ราคาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ที่ต้องทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ตามคำสั่งสัตวแพทย์</p> <p>เพื่อให้การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อโรคระบาดครอบคลุมในทุกพื้นที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>มาตรา ๒๕ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วย หรือตาย ในที่ดินของบุคคลใด ให้เจ้าของที่ดินนั้นทำหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับเจ้าของสัตว์นั้น และเมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๕ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตาย ในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วย หรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหวะ หรือกระทำการอื่นใด แก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตาย โดยโรคระบาด หรือสัตว์แพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
		<p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของเจ้าของที่ดิน ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจำกัดหน้าที่ของเจ้าของที่ดินที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เป็นภาระแก่เจ้าของที่ดินเงินเกินสมควร</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับป้องกันและควบคุมโรคระบาด รวมทั้งกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการชัดเจนในการเรียกร้องค่าใช้จ่าย</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๖ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตาย โดยโรคระบาดในที่สาธารณะหรือที่ติดที่ไม่ปรากฏเจ้าของ เจ้าหน้าที่จะสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์หรือซากสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้นได้ ถ้าสำหรับซากสัตว์นั้น เมื่อเห็นสมควรจะฝังเสียก็ได้ ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตวแพทย์จะทำลายสัตว์หรือซากสัตว์หรือฝังซากสัตว์นั้นภายในบริเวณที่นั้นก็ได้</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริง จากเจ้าของสัตว์ได้</p> <p>มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากสัตวแพทย์</p>	<p>มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ติดที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือสัตวแพทย์มีอำนาจจับสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามความเห็นสมควรภายในบริเวณนั้น</p> <p>ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหวะ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป</p> <p>เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือเห็นเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์</p>	<p>เพื่อกำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ในการรับแจ้งและการตรวจสัตว์ในที่สาธารณะ หรือในที่ติดที่ไม่ปรากฏเจ้าของ และเพิ่มเติมเหตุในการรับแจ้งและการตรวจสัตว์ในกรณีสัตว์ป่วยหรือตาย โดยไม่รู้สาเหตุ เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจนในการเรียกร้องค่าใช้จ่าย</p> <p>เพิ่มเติมข้อยกเว้นในกรณีที่เป็นการขุดซากสัตว์โดยสัตวแพทย์ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>หมวด ๒ เขตปลอดโรคระบาด</p> <p>มาตรา ๑๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดสำหรับสัตว์ชนิดใดในท้องที่ใด ก็ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด ประกาศนี้ให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย</p>	<p>ส่วนที่ ๒ เขตปลอดโรคระบาด</p> <p>มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรใหม่ การป้องกันการเกิดโรคระบาดโรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกันชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุนิตของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาด ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด</p>	<p>เพิ่มเติม “เขตกันชนโรคระบาด” เพื่อให้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดแพร่กระจายเข้าสู่เขตปลอดโรคระบาด และให้รัฐมนตรีประกาศเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกันชนโรคระบาดโดยไม่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้การออกประกาศเป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ รวมทั้งกำหนดให้ประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพิ่มเติม “เขตควบคุมโรคระบาด” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมั่นใจได้ว่าเขตปลอดโรคระบาดนั้น ได้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมจนปลอดโรคระบาดแล้วตามมาตรฐานสากล</p> <p>เพื่อสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกาศเขตปลอดโรคระบาด ตามมาตรฐานสากล</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๒ เมื่อได้ประกาศเขตปลอดโรคระบาดตาม มาตรา ๑๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไปใน หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๔ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามี โรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสัตวแพทย์ จะประกาศเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามหมวด ๓ ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกักกันชนโรคระบาดตาม มาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ที่ระบุในประกาศ ดังกล่าวเข้าไปในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก อธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย</p> <p>มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกักกันชนโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว ตาม มาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตาม มาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้</p> <p>เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และปิดประกาศ ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขต ปลอดโรคระบาดตาม มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขต ควบคุมโรคระบาดตาม มาตรา ๑๗ วรรคสอง</p>	<p>เพื่อให้กรอบคลุมการเพิ่มเติม “เขต ควบคุมโรคระบาด” และ “เขตกักกันชนโรคระบาด”</p> <p>เพื่อให้ท้องที่ที่ประกาศเป็นเขตโรค ระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดได้กลับคืน สู่อุสสภาพเดิมโดยเร็ว และเพื่อให้มาตรการการ ป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปตามขั้นตอนซึ่ง สอดคล้องกับมาตรฐานสากล</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>หมวด ๓ เขตโรคระบาด</p> <p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีสัตว์แพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ของตนหรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่ของตนจะระบอบออกไป ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเป็นหนังสือกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น ประกาศนี้ให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ บ้านกั้นนั้น บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น และให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>ส่วนที่ ๓ เขตโรคระบาด</p> <p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีสัตว์แพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบจะระบอบออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบอบเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มีมีการประกาศให้เป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบ มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนนิตของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p> <p>ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใด มีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้วแต่กรณี และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนนิตของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อให้การประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวของสัตวแพทย์มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้ประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p>
<p>มาตรา ๑๕ ในเขตท้องที่จังหวัดใด มีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วแต่กรณี ประกาศนี้ให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ บ้านกั้นนั้น บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใด มีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้วแต่กรณี และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนนิตของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย</p>	<p>แก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดให้มีการประกาศห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์ด้วย เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p>		

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์เข้าไปในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์</p> <p>มาตรา ๒๐ ในเขตท้องที่จังหวัดใด ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ถ้าปรากฏว่าโรคระบาดนั้นได้สงบลงหรือปรากฏว่าไม่มีโรคระบาดโดยเด็ดขาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถอนประกาศเช่นว่านั้นเสีย</p>	<p>ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น</p> <p>มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย</p> <p>มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด”</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข “เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด” เป็น “เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” และกำหนดให้ปิดประกาศเพื่อให้ประชาชนทราบเมื่อมีการยกเลิกการประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>หมวด ๔</p> <p>การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์</p> <p>มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือทำการค้าซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๓ ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๒๑ ทวี ห้ามมิให้บุคคลใดขาย จำหน่าย จ่าย แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับสัตว์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>หมวด ๒</p> <p>การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า สุนัขแมว</p> <p>(๒) นก ไก่ เป็ด ฟ่าน รวมถึงใช้สำหรับใช้ทำพันธุ์</p> <p>(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับสัตว์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>เนื่องจากบทบัญญัตินี้มิได้เป็นการกำหนดห้ามโดยเด็ดขาดในการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ในลักษณะคนกลาง จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณปัจจุบัน และกำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นที่ต้องควบคุมเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วขึ้น</p> <p>เนื่องจากบทบัญญัตินี้มิได้เป็นการกำหนดห้ามโดยเด็ดขาดในการขาย จำหน่าย จ่าย แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ตามที่กำหนด จึงได้กำหนดเกี่ยวกับการขออนุญาตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มเติมช้าง กวาง และหมูป่าเป็นสัตว์ที่ต้องควบคุม รวมทั้งกำหนดให้การป้องกัน</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต</p>	<p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น</p> <p>การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>และควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงการให้บริการผสมพันธุ์สัตว์โดยวิธีธรรมชาติด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ได้กำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสัตว์ชนิดอื่นที่ต้องควบคุมเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้ความเป็นธรรมต่อผู้รับใบอนุญาต โดยให้อายุใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลาที่เท่ากัน และกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตมีความต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อควบคุมและตรวจสอบเมื่อมีการโอนใบอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความยินยอมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความยินยอมประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าผู้แสดงความจำเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย</p> <p>การขอแสดงความจำเป็นและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ ๒๕ สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายดังกล่าว</p> <p>การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน</p> <p>การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตาม</p>	เหตุผลในการแก้ไข
		<p>เพื่อให้การประกอบกิจการมีความต่อเนื่อง และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบของเจ้าหน้าที่</p> <p>เพื่อลดภาระของผู้รับใบอนุญาตในการขอใบอนุญาตใหม่ และให้มีหลักฐานเพื่อใช้ในการตรวจสอบ</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบของเจ้าหน้าที่</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>๑๑๑ ๑๑๑</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดส่งสัตว์ หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๑ ๑๑๑ ๑๑๑</p> <p>การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๓๑ นี้ให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่าน ทำเข้า หรือทำออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะสั่งเป็นอย่างอื่น</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งให้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(๒) นำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ดำเนินการตาม (๑) เข้า ออก หรือนำผ่านทำเข้าหรือทำออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เนื่องจากบทบัญญัตินี้มิได้เป็นการกำหนดห้ามโดยเด็ดขาดในการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โดยรวมถึงหน้าที่ในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ด้วย ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะต้องผ่านการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคก่อน</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑) กำหนดท่าเข้าและท่าออก</p> <p>๑ล๑</p> <p>๑ล๑</p> <p>มาตรา ๓๒ ผู้ใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>๑ล๑</p> <p>๑ล๑</p> <p>(๒) ห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ภายนอกราชอาณาจักร ในกรณีปรากฏว่าท้องที่นั้นมี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และ</p> <p>๑ล๑</p> <p>๑ล๑</p>	<p>มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปโดยเหมาะสมตามลำดับของความรุนแรง โดยกำหนดให้อธิบดีประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์ ก่อนที่รัฐมนตรีจะประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำ ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรืออิมบริโอของสัตว์เหล่านี้ หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่</p> <p>ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง</p> <p>(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า หรือนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรืออิมบริโอของสัตว์ดังกล่าว</p> <p>(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์</p> <p>(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)</p> <p>(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในกรณีเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ข้ามจังหวัดชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในการห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เมื่อมีการประกาศเขตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย รวมทั้งเพิ่มเติมชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณปัจจุบัน และกำหนดให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นที่ต้องควบคุมเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(๔) วางระเบียบการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ที่มีการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรหรือเคลื่อนย้ายภายในราชอาณาจักร</p>	<p>การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจนในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต และกำหนดให้มีการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาดในระหว่างการค้าเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ และให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>มาตรา ๓๕ ๑.ลว ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานีขนส่งสัตว์และการผ่านด่านกักสัตว์ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ เว้นแต่เป็นการนำสัตว์ไปเลี้ยงหรือใช้งานชั่วคราว</p>	<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะและการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกักสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อให้สัตวแพทย์สามารถกำหนดเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น อันเป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด และตัดข้อยกเว้นเพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ในทุกกรณี</p> <p>เพื่อกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ ในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกักสัตว์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคระบาดของกรมปศุสัตว์ และเพื่อเป็นคำตอบแบบการทำงานของเจ้าหน้าที่</p>
---	---	---	--	--

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙</p>	<p>มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเฉพาะค่าที่พักรักษาหรือชกสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ให้กันไว้เป็นทุนเพื่อใช้จ่ายในการควบคุมการส่งสัตว์หรือชกสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของเงินที่เก็บได้ทั้งสิ้น เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน</p> <p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้สัตวแพทย์มีอำนาจยึดใบอนุญาตของผู้นั้นไว้เพื่อเสนอนายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้</p> <p>๓๑ ๓๑</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือชกสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักรักษาหรือชกสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือชกสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>หมวด ๓ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตวแพทย์เห็นสมควร ให้เสนอนายทะเบียนต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดี</p>
<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>	<p>เพิ่มเติมการกันเงินค่าธรรมเนียมจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือชกสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร เพื่อรองรับค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือชกสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และกำหนดให้มีระเบียบเกี่ยวกับการกันเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวเพื่อให้ชัดเจนในทางปฏิบัติ</p> <p>เพื่อให้มาตรการในการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และลดขั้นตอนในการมีคำสั่งพักใช้และเพิกถอนโดยไม่ต้องยึดใบอนุญาตก่อน เพื่อให้มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปโดยรวดเร็วทันต่อสถานการณ์</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>กำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้ใช้นั้น</p> <p>ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขนายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่งแล้ว</p>	<p>เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ได้รับผลกระทบจากการมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเกินสมควร</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๘ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ อีกด้วย คือ</p> <p>(๑) ออกประกาศ หรือสั่งเป็นหนังสือให้บรรดาเจ้าของแจ้งจำนวนสัตว์บางชนิด และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้นมาให้บริการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาด ก็ได้</p> <p>(๒) สั่งให้เจ้าของสัตว์ที่ได้ผ่านการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาดแล้วนำสัตว์นั้นมาประทับเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ หรือ</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p> <p>มาตรา ๒๗ สำหรับสัตว์ที่เจ้าของนำไปมา หรือขนส่ง โดยยานพาหนะ หากปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหนะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหนะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งกักสัตว์นั้นไว้ ณ ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นได้</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการนี้ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้ออก</p> <p>มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือพาหนะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือพาหนะของ</p>	<p>หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสารวัตร</p> <p>มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดหรือพาหนะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก็ได้</p> <p>๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค</p> <p>(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคารหรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือ</p>	<p>เพื่อให้สัตวแพทย์มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมนในทุกพื้นที่เมื่อมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งจะทำให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงซากสัตว์ด้วย โดยให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดครอบคลุมถึงซากสัตว์ด้วย</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>โรคระบาดในยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ให้สัตวแพทย์ มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้น และให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่นั้น ให้ความสะดวกแก่สัตวแพทย์ตามสมควร</p> <p>การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ตามวรรคก่อน ให้กระทำได้ ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก</p> <p>มาตรา ๑๘ ๖๑๖ ๖๑๗ (๓) สั่งกักยานพาหนะที่บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์ เพื่อตรวจโรคระบาด และถ้าเห็นสมควรจะสั่งกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้น เพื่อคุมไว้สังเกตตามความจำเป็น ก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๖๑๖ ๖๑๗ (๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ ๖๑๖ ๖๑๗</p>	<p>ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ทำ ความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดใน ที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการ ที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำ ได้ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคาร หรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการ ต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้</p> <p>(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลาง และถูกยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีนี้สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะ ของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการ ดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ (๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ กำหนด ทั้งนี้ ให้ชดเชยราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจกระทำ ความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และให้ครอบคลุมการดำเนินการ อื่น ๆ ด้วย รวมทั้งเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรค ระบาดของกรมปศุสัตว์</p> <p>เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรค ระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อเยียวยา ความเสียหายของเจ้าของสิ่งของที่ถูกทำลาย</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจความสะอาดตามสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่อื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานนั้น</p> <p>(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไป ซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานนั้น</p> <p>(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ</p>	<p>เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์</p> <p>เพื่อให้สัตวแพทย์มีอำนาจและความรับผิดชอบเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>เพื่อให้สัตวแพทย์ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๔ ให้สภาวีตรมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจยึดสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา หรือดำเนินการตามมาตรา ๕๑</p>	<p>พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีความเชื่อว่าเป็นชากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกหมายค้นมาได้ สัตว์หรือชากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม</p> <p>(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีความจำเป็นจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้</p> <p>(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>(๕) ตรวจสัตว์หรือชากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือชากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือชากสัตว์ตามมาตรา ๕๒</p> <p>วรรคสาม</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>ในการนี้ให้สัตยาบันมีอำนาจสอดส่องเพื่อแท้จริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานที่นั้น ทั้งนี้หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา</p> <p>การค้นและการจับตามาตรา นี้ ให้สัตยาบันปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การดำเนินการของสัตยาบันมาตรา นี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>มาตรา ๔๒ ให้สัตยาบันมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาหรือผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>นุบทกษา</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ฯลฯ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(๓) วางระเบียบการยึด ทำลาย หรือส่งกลับซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่มีค่าชดเชยในกรณี</p> <p>ก. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ</p> <p>ข. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น หรือภายหลังนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตว์แพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้โดยง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตว์แพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกรยึด อายัด หรือทำลาย ให้เจ้าของผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด</p> <p>เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับ การป้องกันและควบคุมโรคระบาดของกรมปศุสัตว์</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙</p>	<p>มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน หรือไม่มี ผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่ วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถ ส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ให้ส่งกลับ ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเกิดไฉฉะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือ จะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สภာวัครที่ได้รับ มอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้น จะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สภาวัคร ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์ หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพื่อให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจจัดการ กับสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว เพื่อแก้ปัญหาสัตว์ หรือซากสัตว์ดังกล่าวที่ไม่มีผู้รับผิดชอบ และเป็น คุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสัตวกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>หมวด ๕</p> <p>การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน</p> <p>มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดได้ตามมาตรา ๔๑ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในการดัดแปลงไปนี้</p> <p>(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศให้ตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศ</p>	<p>เพื่อรองรับอำนาจและหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>เพื่อให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจในการจัดการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ โดยการขายทอดตลาด และมีอำนาจขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบเพื่อนำเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดทั้งสองกรณี มาแบ่งจ่ายเป็นเงินสินบนและเงินรางวัล และกำหนดให้มีเงินสินบนและเงินรางวัล เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการแจ้งการกระทำที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>กำหนด</p> <p>(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี</p> <p>(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้อัยการให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสัปดาห์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๑ (๖) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเกินไปจะเป็นการเสียต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุดหรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>	<p>มาตรา ๕๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็นเงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของ</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>กระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้จำขังร้อยละ ยี่สิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน</p> <p>มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือ มาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปีให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๕ ๑๑๑ ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๒๕ ๑๑๑ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด</p>	<p>หมวด ๖ การอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง</p> <p>การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>	<p>เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ยื่นคำขอให้ได้รับความเป็นธรรม และมีโอกาสโต้แย้ง</p> <p>เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการในระหว่างอุทธรณ์</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕๕ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาแล้วนั้น ในกรณีนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์มีระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p>	<p>มาตรา ๕๕ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาแล้วนั้น ในกรณีนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามข้อ</p> <p>มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ได้ใช้เครื่องหมายปลอมหรือแปลงประทับที่ตัวสัตว์ เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประทับที่ตัวสัตว์ เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน หรือทำลาย หรือแก้ไขเครื่องหมายใดๆ ที่เจ้าพนักงานทำไว้แก่ซากสัตว์ หรือลักษณะหรือสิ่งห่อหุ้มซากสัตว์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p> <p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ วรรคสองหรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๙ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือเจ้าชายนพพหะ อาคารหรือสถานที่ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์แพทย์ตามสมควรตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ^๓ล๓ ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๕ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ^๓ล๓ ในกรณีฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑</p> <p>มาตรา ๔๔ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสารวัตรตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๓ หรือประกาศหรือคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืน ๓๓ มาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืน ๓๓ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกิน</p>	<p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตว์แพทย์กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน</p>	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙	ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>สัตว์พื้นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๐ ผู้ใด ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตวแพทย์ตามสมควรตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๕ เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสัตวตรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๔๙</p> <p>มาตรา ๕๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น</p> <p>มาตรา ๗๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้อธิบดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับสัตว์ ซากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>ในกรณีศาลสั่งให้รับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>สิ่งที่ศาลสั่งรับตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
--	---	-------------------------

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<p>และให้สัตยาบันที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขยทอดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๗๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา ๘๐ ค่าขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นค่าขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าค่าขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากค่าขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมค่าขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>มาตรา ๘๑ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด</p>	<p>เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม และเพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย</p>

<p>พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.</p> <p>หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพื่อเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรองซึ่งจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้มีความสมบูรณ์</p>
---	--	---

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕		อัตราค่าธรรมเนียม		พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	อัตราค่าธรรมเนียม	เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และ สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ซ้ำง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข และสัตว์ชนิดอื่น ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง			(๑) ค่าขออนุญาต หรือค่าขอต่ออายุ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือ มาตรา ๒๕ ฉบับละ ๑๐๐ บาท (๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ตาม มาตรา ๒๕ ในกรณีต่อไปนี้	
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ ๒,๐๐๐		(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท (ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท (ค) นำเข้าในและส่งออกนอก ราชอาณาจักร ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) ทำราชอาณาจักร	ฉบับละ ๕๐๐		(ง) ภายในราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท	
	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ ๑๐๐		(จ) ภายในจังหวัด ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	
๘	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ซากสัตว์			(๓) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ตาม มาตรา ๒๕ ในกรณีต่อไปนี้	
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ ๕๐๐		(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (ค) นำเข้าในและส่งออกนอก	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙			พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท	
	(๒) ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ ๑๐๐		ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท	
	(๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ ๒๐		ฉบับละ	๒๐๐ บาท	
๔	ใบอนุญาตให้ขนาน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือ เอ็มบริโอ				(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่ายแจก แลก เปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณีต่อไปนี
	(๑) ต่างประเทศ ฉบับละ ๘๐๐		ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท	
	(๒) ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ ๒๐๐		ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท	
๑	ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักร				(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร
	ช้าง		เชือกละ	๒,๕๐๐ บาท	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ		ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท	
	สุนัข แมว ลิง ชะนี		ตัวละ	๕๐๐ บาท	
	แพะ แกะ สุกร กระต่าย		ตัวละ	๕๐๐ บาท	
	นกกระจอกเทศ นกอีมู		ตัวละ	๒,๐๐๐ บาท	
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น		ตัวละ	๕๐ บาท	
	สัตว์ชนิดอื่น		ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔		พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	
	นำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ ไซนักรจะจอกเทศ ไซนักรจะจอกเทศ ใช้สำหรับใช้ ทำพันธุ์ ไซสัทวีกชนิดอื่น สำหรับใช้ทำพันธุ์	โตสละ ๑๐ ตัวละ ๑๐๐ ฟองละ ๕๐ ฟองละ ๕๐	ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๑,๐๐๐ บาท โตสละ ๑๐๐ บาท ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท ฟองละ ๕๐๐ บาท ฟองละ ๕๐ บาท	
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ ออกรอกรจากโรงจักร ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ สุนัข แมว ถึง ชะนี แพะ แกะ สุกร กระต่าย สัตว์ชนิดอื่น	เชือกละ ๕๐,๐๐๐ ตัวละ ๕๐ ตัวละ ๒๕ ตัวละ ๑๐ ตัวละ ๕๐๐	(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอก โรงอาหารจักร (ก) ช้าง (ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร (ค) สุนัข แมว กระต่าย ถึง ชะนี (ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู (จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น (ฉ) สัตว์ชนิดอื่น ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท โตสละ ๕๐๐ บาท ตัวละ ๕๐๐ บาท ตัวละ ๒๕๐ บาท ตัวละ ๕๐๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท โตสละ ๕๐๐ บาท	
	นำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์		(ข) นำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	
	เอ็มบริโอ		(ข) เอ็มบริโอ	
	ไซนักรจะจอกเทศ		(ณ) ไซนักรจะจอกเทศ	
	ไซนักรจะจอกเทศ ใช้สำหรับใช้		ไซนักรจะจอกเทศ ใช้สำหรับใช้ทำพันธุ์	
	ทำพันธุ์		(ญ) ใช้สำหรับใช้ทำพันธุ์	
	ไซสัทวีกชนิดอื่น		(ง) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอก	
	สำหรับใช้ทำพันธุ์		โรงอาหารจักร	
	ใบอนุญาตให้นำสัตว์		(ก) ช้าง	
	ออกรอกรจากโรงจักร		(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ	
	ช้าง		แกะ สุกร	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ		(ค) สุนัข แมว กระต่าย ถึง ชะนี	
	สุนัข แมว ถึง ชะนี		(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู	
	แพะ แกะ สุกร		(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	
	กระต่าย		(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	
	สัตว์ชนิดอื่น		(ข) นำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	

พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙		พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่าน ราชอาณาจักร ช้าง ม้า โค กระบือ ลา สอ แพะ แกะ สุกร สุนัข ลิง ชะนี แมว กระต่าย สัตว์ชนิดอื่น	๒,๐๐๐ ๑๐๐ ๕๐ ๒๐ ๑๐๐	(ช) เอ็มบริโอ (ฅ) ไข่นกกระทา (ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ (๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่าน ราชอาณาจักร (ก) ช้าง (ข) ม้า โค กระบือ ลา สอ แพะ แกะ สุกร (ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี (ง) นกกระทา นกอีมู (จ) ไข่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น (ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	๕๐๐ บาท ๕๐ บาท ๒๕ บาท ๒๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๒๕๐ บาท ๕๐ บาท ๕๐๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวกในการ นับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท ๕๐ บาท ๒๐๐ บาท ๕๐ บาท
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ ไข่นกกระทา ไข่นกอีมู สำหรับใช้ ทำพันธุ์	๕ ๒๐ ๕๐	(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ (ช) เอ็มบริโอ (ฅ) ไข่นกกระทา ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	๕๐๐ บาท ๕๐ บาท ๒๕๐ บาท ๕๐ บาท

พระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙			ร่างพระราชบัญญัติโรครະบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ		
	ใช้สัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ .๕๐			
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๒๐	ค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖	ฟองละ ๕ บาท	
๕	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๑	ถ้าเศษของ		
๖	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๑	๑ กิโลกรัมตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม	กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท	
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอหรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์	ฉบับละ ๒๐	ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง	กิโลกรัมละ ๕ บาท กิโลกรัมละ ๕ บาท กิโลกรัมละ ๕ บาท ฉบับละ ๑๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔		พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	
๑๑	คำทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์	ตัวละ ๕		(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ครั้งละ เท่ากับ ค่าธรรมเนียม สำหรับ ใบอนุญาตนั้น ครั้งละ ๑๐๐ บาท (๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ครั้งละ ๑๐๐ บาท (๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ ในใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ครั้งละ ๑๐๐ บาท (๑๕) คำทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ (ก) สัตว์ ตัวละ ๕๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิด เป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท กิโลกรัมละ ๑ บาท (ข) ซากสัตว์ (๑๖) คำที่พักสัตว์ที่นำเข้ามา ในหรือ ส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร ราชอาณาจักร (ก) ช้าง เชือกละ ๕,๐๐๐ บาท (ข) ม้า โค กระบือ ตัวละ ๕๐๐ บาท (ค) สุกร ตัวละ ๓๐๐ บาท (ง) สุนัข แมว ตัวละ ๑,๐๐๐ บาท
๑๒	คำที่พักสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ			
	โค กระบือ	ตัวละ ๕๐		
	สุกร	ตัวละ ๓๐		

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙		พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.		เหตุผลในการแก้ไข
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ	
	แพะ แกะ	ตัวละ		
		๒๐		
๑๓	ค่าที่撲ฆากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ซากโค กระบือ สุกร แพะ แกะ	กิโลกรัมละ กิโลกรัมละ	ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง	
	แพะ แกะ	ตัวละ		
		๒๐๐ บาท		
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ		
		๕๐ บาท		
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ		
		๕๐๐ บาท		
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท		
	(๑๗) ค่าที่撲ฆากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกภายนอกราชอาณาจักร			
	(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท	
	(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท	
	(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท	
	(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท	
	(๑๘) ค่าอื่น ๆ	ฉบับละ	๕๐ บาท	
	ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัมตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง			

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

โดยที่เป็นการสมควรให้ควบคุมป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการรักษาสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนส่วนใหญ่ และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงต้องกำหนดบทนิยามให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น กำหนดให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดให้ครอบคลุมถึงสัตว์ทุกชนิดทุกแห่งโดยไม่มีข้อยกเว้น และให้อำนาจอธิบดีหรือสัตวแพทย์ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มีอำนาจประกาศกำหนดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ กำหนดเขตเฝ้าระวังโรคและควบคุมโรค มีอำนาจในการอนุญาตให้สัตว์ หรือซากสัตว์เข้าไปในหรือผ่านเขตเฝ้าระวังโรคหรือเขตควบคุมโรครวมทั้งกำหนดรูปแบบของพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด เพิ่มอำนาจให้สัตวแพทย์สามารถตรวจพิสูจน์สัตว์หรือซากสัตว์ที่ตายโดยโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ของกลางที่จับกุมไว้ได้และเพิ่มมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ให้ปลอดภัยจากโรคระบาดสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายภารกิจ

๑. กำหนดบทนิยาม ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนิยามคำว่า “สัตว์” “ซากสัตว์” “พาหะของโรคระบาด”

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” “อายัด” เป็นต้น ให้ครอบคลุมมีความชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น

๒. มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีทั่วไป

(๑.๑) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เช่น การกำหนดให้ทำรั้วล้อมรอบบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ การจำกัดพื้นที่ในการเลี้ยงเปิดโล่ง เป็นต้น

* ที่มา : กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑.๒) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้เหมาะสมตามจำนวนของสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

(๑.๓) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

(๑.๔) ห้ามการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลง หรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง

(๑.๕) การดำเนินการเมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตาย

(ก) เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่ สारवत્ર หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย ในกรณีที่ไม่ทราบว่าเป็นโรคระบาดหรือไม่รู้สาเหตุหรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกันมีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกัน ในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

(ข) เจ้าของที่ดินต้องแจ้งต่อนักงานเจ้าหน้าที่ สारवत્ર หรือสัตวแพทย์ เมื่อปรากฏว่ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของตนโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย

(๑.๖) กำหนดห้ามบุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์

๒. มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีที่มีการประกาศเขตเกี่ยวกับโรคระบาด

(๒.๑) เขตปลอดโรคระบาด

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกันชนโรคระบาดเพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด และระบุชนิดของสัตว์ และโรคระบาด

(๒.๒) เขตโรคระบาด

สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบโดยมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาด โดยประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ในท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี

๓. การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

(๑) กำหนดให้การค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และการขายจำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

(๒) กำหนดให้การโอนใบอนุญาต การแสดงความจำนงของทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทเพื่อประกอบกิจการกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

(๓) กำหนดให้การนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้ง

(๔) ในกรณีที่ท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้

(๕) กำหนดให้การนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง และให้ผ่านด่านกักสัตว์ด้วย

(๖) กำหนดให้ผู้ประสงค์ที่จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ มีหน้าที่จัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องจากการปฏิบัติงานดังกล่าว

(๗) กำหนดให้หักค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า - ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า - ออก หรือผ่านราชอาณาจักร ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๔. กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

๕. อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสารวัตร

(๑) กำหนดให้สัตวแพทย์มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด เช่น ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เป็นต้น

(๒) กำหนดให้สารวัตรมีอำนาจตรวจสอบหรือควบคุมการตรวจค้นยึดหรืออายัด หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติ

(๓) กำหนดให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร

๖. การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน

กำหนดให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจในการจัดการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้โดยการขายทอดตลาด และมีอำนาจขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบ และกำหนดให้มีเงินสินบนเพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการแจ้งการกระทำที่เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๗. การอุทธรณ์

กำหนดให้สิทธิในการอุทธรณ์ เมื่อนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ไม่ออกใบแทนใบอนุญาต หรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

๘. บทกำหนดโทษ

ปรับปรุงกำหนดโทษให้สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

๙. บทเฉพาะกาล

กำหนดให้รองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม เพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๐. อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดการดำเนินการที่ต้องมีอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากปัจจุบันการป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ ต้องใช้มาตรการในการควบคุมมิให้โรคระบาดแพร่กระจายจากสัตว์ไปสู่สัตว์ และจากสัตว์ไปสู่มนุษย์ จึงต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ภารกิจในการป้องกันและกำจัดโรคระบาดสงบอย่างรวดเร็ว เช่น การให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศเขตกันชน หรือโรคระบาดเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ในการป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ เป็นต้น อีกทั้งภารกิจดังกล่าวจะสามารถคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและส่วนรวม

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

กำหนดให้การป้องกันและกำจัดโรคระบาดได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

๔.๔ ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

(๑) ให้อำนาจรัฐมนตรีออกประกาศ กำหนดโรคระบาด สัตว์ ซากสัตว์ เขตกันชน เพื่อให้สามารถควบคุมโรคระบาดได้อย่างรวดเร็ว

(๒) ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เพื่อให้การควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) ให้อธิบดีมีอำนาจเพิ่มเติมในการกำหนดระเบียบการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการตรวจและป้องกันโรคระบาด

(๔) ให้อำนาจสัตวแพทย์ในการตรวจซากสัตว์ ในสถานที่และยานพาหนะ และกักไว้ควบคุมโรคระบาดได้

(๕) ให้อำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง เพื่อให้ผู้เลี้ยงสัตว์เข้าสู่ระบบการป้องกันโรคระบาด

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์จะทำให้สามารถควบคุมและกำจัดโรคระบาดสัตว์ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๕. ใครเป็นผู้กำหนดภารกิจ

เนื่องจากโรคระบาดสัตว์มีผลกระทบต่อประชาชน เพราะสามารถติดโรคระบาดสัตว์ สู่มนุษย์ได้ และมนุษย์ผู้ติดเชื้อโรคระบาดอาจเสียชีวิตได้ การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะเป็นสิทธิที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และเป็นสิทธิเกี่ยวข้องกับประชาชน ดังนั้นองค์กรที่จะสามารถดำเนินการหรือปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญกำหนดได้นั้น จะต้องเป็นองค์กรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับการให้ผู้เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายปฏิบัติตามหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้อย่างเคร่งครัด ให้ความคุ้มครองได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ร่างกฎหมายฉบับนี้จึงกำหนดให้ภาครัฐเป็นผู้ต้องทำภารกิจด้านการควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาด เพราะองค์กรของรัฐโดยเฉพาะ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สามารถปฏิบัติการในภารกิจได้อย่างกว้างขวาง และครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

รัฐมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุม ป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ให้เกิดความรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ และต้องมีมาตรการต่างๆ ในการคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อให้โรคระบาดสัตว์หมดไปจากประเทศ

๖.๒ การใช้บังคับกฎหมาย

รัฐมีความจำเป็นที่จะต้องมีบทบาทในการควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาด เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครอง ประโยชน์สาธารณะอย่างทั่วถึง

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายฉบับนี้มีลักษณะบางประการในการบังคับให้ประชาชนปฏิบัติ เพื่อให้ควบคุมโรคระบาดสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ประชาชนผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย จะทำให้โรคระบาดสัตว์สามารถควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

๙. ความพร้อมของรัฐบาล

๙.๑ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีสัตวแพทย์ผู้มีความรู้ด้านวิชาการสามารถเข้าไปควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาดมิให้แพร่กระจายได้ และรัฐมนตรีสามารถออกประกาศกำหนดโรคระบาดได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ เพื่อให้สัตวแพทย์เข้าดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีกฎหมายคุ้มครองโดยมีบุคลากรที่เป็นสัตวแพทย์เพียงพอ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

๙.๒ ในการบังคับใช้กฎหมาย

กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินการตามมาตรการและยุทธศาสตร์ในการควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาดสัตว์

๙.๓ งบประมาณที่จะใช้ในการควบคุม กำจัดโรคระบาดสัตว์

กรมปศุสัตว์ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี และเงินที่เก็บได้จากค่าธรรมเนียมการนำสัตว์ และซากสัตว์เข้า - ออกนอกราชอาณาจักร

๑๐. วิธีการดำเนินงานการตรวจสอบ และการประเมินผลสัมฤทธิ์

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดวิธีทำงานตรวจสอบเป้าหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยสำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ ซึ่งเป็นภารกิจหน้าที่โดยตรง

๑๑. การรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้มีการนำเสนอสมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ณ โรงแรมแม็กซ์ กรุงเทพมหานคร และได้นำข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสรุปปัจจัยที่จะทำให้การควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาดประสบผลสำเร็จมีประเด็น ดังนี้

๑. บุคลากร ต้องมีความเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะสัตวแพทย์ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านสัตวแพทย์จากสัตวแพทย์สภา

๒. ธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจด้านการค้าสัตว์และซากสัตว์ อาจมีโรคระบาดติดต่อถึงมนุษย์ได้ จึงต้องเข้าสู่ระบบการป้องกันโรคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๓. วิสัยทัศน์ เป็นการมองวิธีการแก้ปัญหา เรื่องโรคระบาดซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

๔. การคุ้มครองผู้บริโภค เป็นการควบคุม ป้องกัน และกำจัดโรคระบาดสัตว์ให้แก่ประชาชนอันเป็นการคุ้มครองสาธารณะโดยส่วนรวม

กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดชนิดของโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม*

น.สพ.คมสัน รุ่งเรือง
สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

ตามนิยามคำว่า “โรคระบาด” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดชนิดของโรคระบาดสัตว์ที่กฎหมายควบคุมไว้เป็นจำนวน ๘ โรค ได้แก่ โรครินเดอร์เปสต์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคเซอร์รา โรคสารติก โรคมงคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคคหิวาต์สุกร นอกจากนี้กฎหมายยังระบุไว้ว่า กรณีที่ต้องกำหนดชนิดของโรคระบาดที่จำเป็นต้องควบคุมในภายหลัง ก็สามารถกระทำได้โดยการออกประกาศเป็นกฎกระทรวง ทำให้ต่อมาได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดของโรคระบาดที่กฎหมายต้องควบคุมเพิ่มเติมอีกจำนวนหลายฉบับ โดยมีเหตุผลความจำเป็นตามแต่สถานการณ์ในขณะนั้น โดยกฎกระทรวงกำหนดชนิดโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน (กรกฎาคม ๒๕๕๔) เป็นดังนี้

๑. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกำหนดโรคระบาดตามมาตรา ๔ จำนวน ๑๑ ชนิด บังคับใช้เฉพาะกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ได้แก่ วัณโรค (Tuberculosis) โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies) โรคซี่ขาว (Pullorum) กาฬโรคของสัตว์ปีก (Fowl Plague) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle) โรคลาริงโกเทรคีโอติสติดต่อ (Infectious Laryngotracheitis) โรคโลหิตจางติดต่อ (Infectious Anaemia) โรคบริูเซลโลซิส (Brucellosis) โรค พลูโรนิวมอเนียติดต่อของโคกระบือ (Contagious Bovine Pleuro Pneumonia) โรคอาโทรฟิกโรไนติส (Atrophic Rhinitis) โรคเอนเซฟาโลไมอีไลติส (Encephalomyelitis) โดยให้เหตุผลที่ประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ว่า โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้กำหนดควบคุมโรคระบาดรวม ๘ ชนิดไว้แล้ว ถ้าจะให้หมายรวมถึงโรคระบาดสัตว์ชนิดอื่นให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง จึงได้ออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดโรคสัตว์อีก ๑๑ ชนิด โดยใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙

๒. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโรคระบาดตามมาตรา ๔ จำนวน ๑๑ ชนิด บังคับใช้เฉพาะกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งผึ้ง ได้แก่ โรคคออเมริกัน ฟาล์วบรูต (American Foulbrood Disease) โรคยูโรเปียนฟาล์วบรูต (European Foulbrood Disease) โรคโนซีมา (Nosema Disease) โรคชอล์คบรูต (Chalkbrood Disease) โรคแซคบรูต (Sacbrood Disease) โรคอัมพาตของผึ้ง (Black Disease) โรควารร์วี (Varroa Disease) โรคโทรปิแลปส์ (Tropilaelaps Disease) โรคอะคาไรน์ (Acarine Disease) โรคเบรالا (Braula Disease) โดยให้เหตุผลที่ประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ว่า ผึ้งมีความสำคัญทางด้านการเกษตรสามารถเพิ่มผลผลิตของพืชชนิดต่าง ๆ ให้สูงขึ้น โดยการช่วยผสมเกสร และสามารถนำมาเลี้ยงเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้ การเลี้ยงผึ้งสามารถผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อชีวิตหลายอย่าง เช่น น้ำผึ้ง ไขผึ้ง นมผึ้ง (Royal Jelly) ในปัจจุบันการเลี้ยงผึ้งทำรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งและทำรายได้ให้แก่ประเทศ

* ที่มา : จุลสารสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ปีหนึ่งเป็นจำนวนมาก แต่การเลี้ยงผึ้งกำลังประสบปัญหาและความเสียหายอันเกิดจากโรคระบาดของผึ้งหลายโรคและการแพร่พันธุ์ผึ้งที่ดุร้ายซึ่งเกิดจากการนำผึ้งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้มีการตรวจสอบก่อนการนำเข้า ฉะนั้นเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวสมควรกำหนดให้ผึ้งและโรคต่าง ๆ ของผึ้งเฉพาะในกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรเป็นสัตว์หรือเป็นโรคระบาด แล้วแต่กรณีตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓. ภายหลังได้มีโรคระบาดสัตว์อีกหลากหลายชนิดที่มีรายงานการระบาดในต่างประเทศ รวมทั้งที่พบว่ามี การระบาดภายในประเทศ เช่น โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคพ็อร์อาร์เอส โรคไข้หวัดนก โรควัวบ้า เป็นต้น ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องควบคุมไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะก่อความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ประกอบกับในช่วงกลางปี พ.ศ. ๒๕๔๖ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดให้สัตว์น้ำจำพวก กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปู และหอย ให้เป็น “สัตว์” ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ จำเป็นต้องออกกฎหมายควบคุมโรคระบาดสัตว์น้ำชนิดที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์น้ำ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดโรคระบาดตามมาตรา ๔ ซึ่งประกอบไปด้วยโรคระบาดทั้งในสัตว์บกและสัตว์น้ำ จำนวนรวม ๒๙ ชนิด เพื่อใช้ควบคุมโรคระบาดสัตว์ทั้งกรณีภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

๑. กาฬโรคเป็ด (Duck plague หรือ duck virus enteritis)
๒. กาฬโรคแอฟริกาในม้า (African horse sickness)
๓. โรคข้อและสมองอักเสบในแพะ (ซีเออี) [Caprine arthritis encephalitis (CAE)]
๔. โรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza)
๕. โรคไข้หวัดใหญ่ม้า (เหตุไวรัสไทป์เอ) [equine influenza (virus type A)]
๖. โรคไข้หวัดใหญ่สุกร (swine influenza)
๗. โรคไข้เห็บม้า (equine piroplasmiasis)
๘. โรคเครฟิชเพลก (crayfish plague)
๙. โรคเคเอชวี (KHV disease หรือ koi herpesvirus disease)
๑๐. โรคโคทริดฟังกัส (chytrid fungus disease หรือ Batrachochytrium dendrobatidis disease)
๑๑. โรคใจโรคเด็กทีโลซิส (Gyrodactylosis disease หรือ Gyrodactylus salaris disease)
๑๒. โรคซีโนฮาลิโอทิส (Xenohalictis disease หรือ Xenohalictis californiensis disease)
๑๓. โรคเซปติซีเมียคิวทาเนียสอัลเซอร์เรทิฟ (septicaemia cutaneous ulcerative disease)
๑๔. โรคแซลโมเนลลา (salmonellosis)
๑๕. โรคดูรีน (dourine)
๑๖. โรคตัวแดงดวงขาว (white spot disease)
๑๗. โรคทริคิเนลลา (trichinosis)
๑๘. โรคท้องเสียเรื้อรัง (paratuberculosis)
๑๙. โรคทีเอส (TS หรือ Taura syndrome)
๒๐. โรคเททราฮีดรัลแบคูลอไวรัส (tetrahedral baculovirus)

๒๑. โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease)
๒๒. โรคโนตาไวรัส (nodavirus disease)
๒๓. โรคบรูเซลลา (brucellosis)
๒๔. โรคบีเคดี (BKD หรือ bacterial kidney disease)
๒๕. โรคแบล็กเลก หรือโรคไขขาดำ (blackleg)
๒๖. โรคบอนาเมีย (bonamiosis)
๒๗. โรคปากอักเสบพุพอง (Vesicular stomatitis)
๒๘. โรคฝีดาษจระเข้ (poxvirus in crocodile)
๒๙. โรคฝีดาษม้า (horse pox)
๓๐. โรคพิษสุนัขบ้า (rabies)
๓๑. โรคพิษสุนัขบ้าเทียม (Aujeszky's disease)
๓๒. โรคพีอาร์อาร์เอส (PRRS หรือ porcine reproductive and respiratory syndrome)
๓๓. โรคเพอร์คินซิส (perkinsosis)
๓๔. โรคโพรงจมูกและปอดอักเสบในม้า (equine rhinopneumonitis)
๓๕. โรคมดลูกอักเสบติดต่อในม้า (contagious equine metritis)
๓๖. โรคมาร์ทีเลีย (marteiliosis)
๓๗. โรคเมลิออยด์ หรือโรคมงค่อเทียม (melioidosis)
๓๘. โรคไมโครไซทอส (mikrocytosis)
๓๙. โรครานาไวรัส (ranavirus disease)
๔๐. โรคเรื้อนม้า (horse mange)
๔๑. โรคเลปโทสไปรา (leptospirosis)
๔๒. โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า (equine infectious anaemia)
๔๓. โรควัวบ้า (mad cow disease หรือ bovine spongiform encephalopathy)
๔๔. โรควีเอชเอส (VHS หรือ viral haemorrhagic septicaemia)
๔๕. โรคสมองและไขสันหลังอักเสบในม้า (equine encephalomyelitis)
๔๖. โรคสมองและไขสันหลังอักเสบเวเนซุเอลาในม้า (Venezuelan equine encephalomyelitis)
๔๗. โรคสมองอักเสบญี่ปุ่น (Japanese encephalitis)
๔๘. โรคสมองอักเสบนิปาร์ (Nipah encephalitis)
๔๙. โรคสเตรปโทคอกคัสในสัตว์น้ำ (streptococcosis in aquatic animal)
๕๐. โรคหลอดเลือดแดงอักเสบติดเชื้อในม้า (infectious arteritis of horse)
๕๑. โรคหัวเหลือง (yellowhead disease)
๕๒. โรคหางขาว (white tail disease หรือ Macrobrachium rosenbergii nodavirus disease หรือ MrNV disease)
๕๓. โรคคอหิวต้งสัตว์ปีก (fowl cholera)
๕๔. โรคอาร์เอสไอวี (RSIV disease หรือ Red Sea bream iridoviral disease)
๕๕. โรคอียูเอส (EUS หรือ epizootic ulcerative syndrome)

๕๖. โรคอีเอชเอ็นวี (EHNV disease หรือ epizootic haematopoietic necrosis virus disease)

๕๗. โรคเอชพีวี (HPV disease หรือ hepatopancreatic parvovirus disease)

๕๘. โรคเอสวีซีวี (SVCV disease หรือ spring viraemia of carp virus disease)

๕๙. โรคเอ็นเอชพีบี (NHPB disease หรือ necrotizing hepatopancreatitis bacterium disease)

๖๐. โรคเอ็มบีวี (MBV disease หรือ Penaeus monodontype baculovirus disease)

๖๑. โรคเอ็มเอสเอกซ์ (MSX disease หรือ multinucleate sphere x disease)

๖๒. โรคแอบาโลนีเฮอร์พีส์ไลค์ไวรัส (abalone herpes-like virus disease)

๖๓. โรคโอเอ็มวี (OMV disease หรือ Oncorhynchus masou virus disease)

๖๔. โรคไอริโดไวรัส (iridovirus disease)

๖๕. โรคไอเอชเอชเอ็นวี (IHHNV disease หรือ infectious hypodermal and haematopoietic necrosis virus disease)

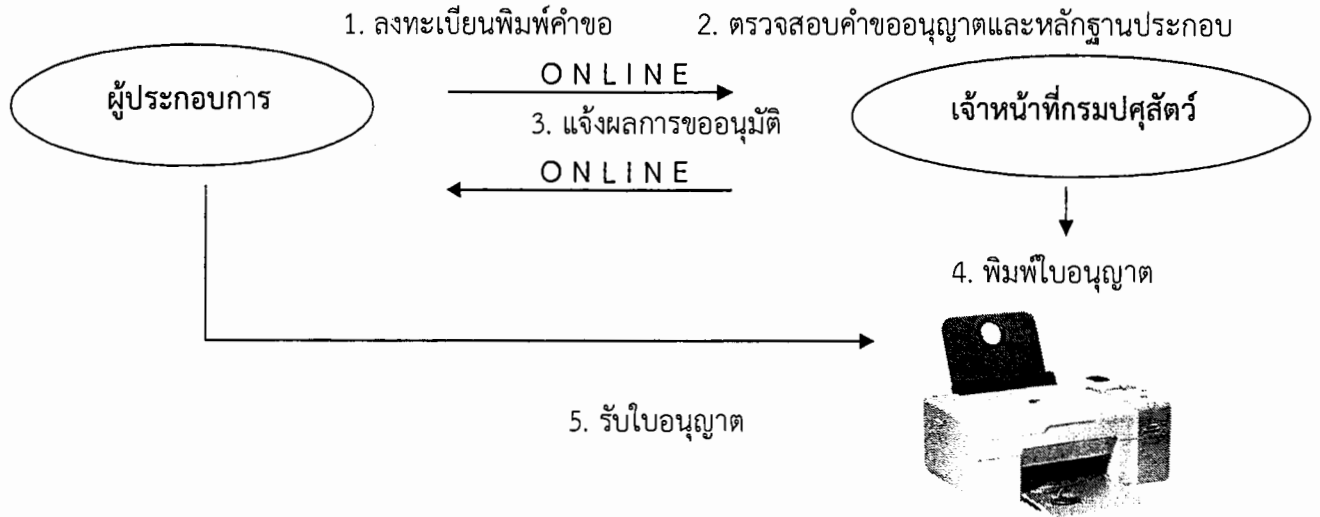
๖๖. โรคไอเอชเอ็นวี (IHN disease หรือ infectious haematopoietic necrosis virus disease)

๖๗. โรคไอเอ็มเอ็น (IMN disease หรือ infectious haematopoietic necrosis virus disease)

๖๘. โรคไอเอสเอ (ISA disease หรือ infectious myonecrosis disease)

๖๙. วัณโรค (tuberculosis)

การออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-movement)

ทำไมต้องมีใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เป็นหลักสำคัญสำหรับการควบคุมโรคระบาด การสำรวจสำมะโนประชากรสัตว์ การสร้างเขตปลอดโรคระบาดหรือคอมพาร์ทเมนต์ปศุสัตว์ รวมถึงอีกหลายๆ กิจกรรมที่จะสร้างความยั่งยืนให้กับผู้ที่ประกอบอาชีพปศุสัตว์ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคระบาด ตัวอย่างที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ คือ โรคปากและเท้าเปื่อย เดือนเมษายน 2554 ประเทศญี่ปุ่นได้มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยในโคและสุกร ประเทศญี่ปุ่นใช้มาตรการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์กับคู่ทุกชนิดในพื้นที่ที่มีการระบาดรวมถึงการทำลายสัตว์ป่วยและสัตว์ร่วมฝูงนับแสนตัว เพื่อระงับการแพร่กระจายของโรคใช้เวลาในการควบคุมโรคปากและเท้าเปื่อยประมาณ 1 ปีครึ่ง จึงได้สถานปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเช่นเดิม สำหรับประเทศไทยถึงแม้ว่ายังไม่มีพื้นที่ที่เป็นเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเหมือนประเทศญี่ปุ่น หากการเคลื่อนย้ายสัตว์ของประเทศไทยไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างรอบคอบแล้ว การนำสัตว์ซึ่งเป็นพาหะของโรคปากและเท้าเปื่อยไปแพร่กระจายให้กับสัตว์ของปศุสัตว์ทั่วไป จะสร้างความสูญเสียให้กับภาครัฐและภาคเอกชนอย่างประเมินค่ามิได้

นอกเหนือจากนั้น ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ยังมีความสำคัญต่อการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าปศุสัตว์รวมถึงนำเอาข้อมูลการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์มาวิเคราะห์ถึงภาพรวมการผลิตปศุสัตว์ และราคาสินค้าปศุสัตว์ล่วงหน้าได้อีกด้วย

กรมปศุสัตว์มีการพัฒนารูปแบบการให้บริการออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ในรูปแบบการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า e-Movement

ใบอนุญาตที่ออกโดย e-Movement

- การเคลื่อนย้ายสัตว์/ซากสัตว์ (ร.3/ร.4)
- การนำเข้าสัตว์/ซากสัตว์ (ร.6/ร.7)
- การนำผ่านสัตว์/ซากสัตว์ (ร.8)
- การนำออกสัตว์/ซากสัตว์ (ร.๙)

- การขอใบรับรอง Health Certificate

การให้บริการระบบมาตรฐานปศุสัตว์ e-Service เริ่มใช้งานตั้งแต่ปี 2550 โดยเจ้าหน้าที่ด่านกักกันสัตว์เป็นผู้นำร่องในการออกใบอนุญาต แบบ ร.6 แบบ ร.7 แบบ ร.8 และ แบบ ร.9

ปี 2552 เริ่มให้ปศุสัตว์จังหวัดให้บริการออกใบอนุญาต แบบ ร.3 แบบ ร.๔ และแบบ ร.10 จนถึงปัจจุบัน ได้ครอบคลุมพื้นที่ปศุสัตว์จังหวัดและปศุสัตว์อำเภอ สามารถให้บริการแก่ผู้ประกอบการและเกษตรกรผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์

ในปี 2554 กรมปศุสัตว์ได้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานปศุสัตว์ e-Service โดยดึงข้อมูลการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ออกมาเป็นระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ทางอิเล็กทรอนิกส์ กรมปศุสัตว์ (dld e-Movement) Version 2 โดยจุดเด่นของ Version 2 อยู่ที่ระบบ e-Movement จึงสามารถเชื่อมโยงกับระบบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แห่งชาติ (NID)

สถิติการออกใบอนุญาต

ปี	ใบอนุญาตที่ออกโดยระบบ e-Movement						รวม
	ร.๓	ร.๔	ร.๗	ร.๘	ร.๙	ร.10	
2552	194,765	1,191,015	12,666	78	35,976	38,772	1,473,272
2553	231,751	1,640,919	8,156	184	17,520	41,613	1,940,143
2554 ม.ค. - ก.ค.	242,389	1,442,289	7,092	614	10,446	27,859	1,730,682

e-Movement สามารถให้บริการ ประกอบด้วย

1. การออกใบอนุญาตนำเข้า นำออก นำผ่าน สัตว์หรือซากสัตว์
2. การออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในประเทศ
3. การออกหนังสือรับรองสุขศาสตร์สัตว์หรือซากสัตว์ (Health Certificate)

นอกจากนี้ ระบบ e-Movement สำหรับการออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในประเทศ (แบบ ร.๔) ยังมีการให้บริการในรูปแบบสแกนลายมือชื่อ หรือ e-Signature สำหรับผู้ประกอบการหรือเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตจากกรมปศุสัตว์ให้สามารถพิมพ์ใบอนุญาตที่มีลายมือชื่อของผู้ขออนุมัติใบอนุญาตได้เอง

สถานการณ์โรคระบาดสัตว์ของประเทศไทยและต่างประเทศ

ชนิดโรคสัตว์	สถานการณ์โรคในประเทศ ปี 2557 (จำนวนจุดเกิดโรค)	สถานการณ์โรคในต่างประเทศ 1 เดือนย้อนหลัง (ประเทศที่เกิดโรค)
1 โรคปากและเท้าเปื่อย	77	17
2 โรครินเดอร์เปสต์		
3 โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย	8	-
4 โรคแอนแทรกซ์		
5 โรคเซอรา		
6 โรคสารติก		
7 โรคมวงคล่อพิษ		
8 โรคอหิวาต์สุกร		
9 โรคกาฬโรคเป็ด	-	-
10 โรคกาฬโรคแอฟริกาในม้า		
11 โรคข้อและไข่มองอักษบในแพะ		
12 โรคไข้หวัดนก	-	3
13 โรคไข้หวัดใหญ่ม้า		
14 โรคหวัดใหญ่สุกร		
15 โรคไข้เห็บม้า		
16 โรคแซลโมเนลลา		
17 โรคดูริน		
18 โรคทริคิเนลลา		
19 โรคท้องเสียเรื้อรัง		
20 โรคนิวคาสเซิล	-	-
21 โรคบลูเซลลา		
22 โรคแบล็กเลกหรือโรคไข้ขาดำ		
23 โรคปากอักษบพุพอง		
24 โรคฝีดาษม้า		
25 โรคพิษสุนัขบ้า		
26 โรคพิษสุนัขบ้าเทียม		
27 โรคพ็อาร์อาร์เอส		

ชนิดโรคสัตว์	สถานการณ์โรคในประเทศ ปี 2557 (จำนวนจุดเกิดโรค)	สถานการณ์โรคในต่างประเทศ 1 เดือนย้อนหลัง (ประเทศที่เกิดโรค)
28 โรคโพรงจมูกและปอดอักเสบในม้า 29 โรคมดลูกอักเสบติดต่อในม้า 30 โรคเมลิออยด์หรือมวงคล่อเทียม 31 โรคเรื้อนม้า 32 โรคเล็บโทสไปรา 33 โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า 34 โรควัวบ้า 35 โรคสมองและไขสันหลังอักเสบในม้า 36 โรคสมองและไขสันหลังอักเสบเวเลซูเอลาในม้า 37 โรคสมองอักเสบญี่ปุ่น 38 โรคสมองอักเสบนิปาห์ 39 โรคหลอดเลือดแดงอักเสบติดเชื้อในม้า 40 โรคอหิวาต์สัตว์ปีก 41 โรควัณโรค		

ที่มา : กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายงานสรุปใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (ร.7)

ตั้งแต่วันที่ 01/01/2557 - 31/07/2557

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
กระดูกโค-กระบือ บดแตกแช่กรดตากล้าง (OSSEIN)	ประเทศปากีสถาน	131,600.00	1,921,560.63
กระดูกโค-กระบือ บดแตกแช่กรดตากล้าง (OSSEIN) ผลรวม		131,600.00	1,921,560.63
กระดูกโค-กระบือบดแตก	ประเทศนิวซีแลนด์	1,822,600.00	14,858,718.81
	ประเทศบังกลาเทศ	361,000.00	5,114,193.41
	ประเทศปากีสถาน	3,954,475.00	23,131,114.66
	ประเทศออสเตรเลีย	39,700.00	262,373.68
กระดูกโค-กระบือบดแตก ผลรวม		6,177,775.00	43,366,400.56
กระดูกโคสดแช่แข็ง	ประเทศออสเตรเลีย	99.70	10,832.58
กระดูกโคสดแช่แข็ง ผลรวม		99.70	10,832.58
ขนกระต่าย	ประเทศสหรัฐอเมริกา	112.81	100,115.09
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	32.00	112,461.00
ขนกระต่าย ผลรวม		144.81	212,576.09
ขนกวาง	ประเทศสหรัฐอเมริกา	137.95	282,808.97
ขนกวาง ผลรวม		137.95	282,808.97
ขนแกะ (Scoured wool)	ประเทศนิวซีแลนด์	703,348.00	103,582,363.86
	ประเทศสหราชอาณาจักร	564,600.00	75,897,969.24
	ประเทศออสเตรเลีย	1,500,957.50	591,123,439.13
	ประเทศอาร์เจนตินา	26,852.00	9,118,110.20
ขนแกะ (Scoured wool) ผลรวม		2,795,757.50	779,721,882.43
ขนแกะ (wool noil)	ประเทศสหรัฐอเมริกา	0.14	854.69
ขนแกะ (wool noil) ผลรวม		0.14	854.69
ขนไก่	ประเทศสหรัฐอเมริกา	215.61	2,254,686.71
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	4,240.50	1,687,439.05
ขนไก่ ผลรวม		4,456.11	3,942,125.76
ขนไก่วง	ประเทศสหรัฐอเมริกา	75.22	982,028.71
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	35.00	95,767.29
ขนไก่วง ผลรวม		110.22	1,077,796.00
ขนไก่ฟ้า	ประเทศสหรัฐอเมริกา	18.69	43,168.14
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	1.00	219,005.10
ขนไก่ฟ้า ผลรวม		19.69	262,173.24
ขนโค	ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมัน	53.00	463,843.49
ขนโค ผลรวม		53.00	463,843.49
ขนนกกระจอกเทศ	ประเทศสหรัฐอเมริกา	1.32	29,601.42
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	3.50	104,123.80
ขนนกกระจอกเทศ ผลรวม		4.82	133,725.22
ขนนกกระทา	ประเทศสหรัฐอเมริกา	49.12	209,786.71
ขนนกกระทา ผลรวม		49.12	209,786.71
ขนนกกระสาใหญ่	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	87.00	176,540.47
ขนนกกระสาใหญ่ ผลรวม		87.00	176,540.47
ขนนกยูง	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	7.50	44,529.60
ขนนกยูง ผลรวม		7.50	44,529.60
ขนเป็ด	ประเทศไต้หวัน	21,429.57	14,347,089.99

หมายเหตุ : ร.7 หมายถึง ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
	ประเทศฝรั่งเศส	7,297.60	12,432,721.29
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	7.15	50,664.29
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	65,666.00	31,467,685.53
ขนเป็ด ผลรวม		94,400.32	58,298,161.10
ขนแพะ	ประเทศญี่ปุ่น	4.00	48,457.38
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	2.84	6,886.67
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	1,822.00	3,568,792.39
ขนแพะ ผลรวม		1,828.84	3,624,136.44
ขนม้า	ประเทศญี่ปุ่น	2.00	127,519.43
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	1,426.50	1,778,158.02
ขนม้า ผลรวม		1,428.50	1,905,677.45
ขนสุกร	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	25,350.00	6,691,216.83
ขนสุกร ผลรวม		25,350.00	6,691,216.83
ขนสุนัขจิ้งจอก	ประเทศสหรัฐอเมริกา	0.17	2,266.42
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	2.00	338,570.00
ขนสุนัขจิ้งจอก ผลรวม		2.17	340,836.42
ขนหางกวาง	ประเทศสหรัฐอเมริกา	105.67	190,950.42
ขนหางกวาง ผลรวม		105.67	190,950.42
ขนทางโค	ประเทศบังกลาเทศ	2,500.00	179,730.19
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	38.99	108,798.48
ขนทางโค ผลรวม		2,538.99	288,528.67
ขนห่าน	ประเทศไต้หวัน	5,126.00	18,195,173.11
	ประเทศโปแลนด์	141.00	1,358,560.68
	ประเทศฝรั่งเศส	70.00	371,681.00
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	8.09	18,504.57
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	36,059.90	23,939,792.69
ขนห่าน ผลรวม		41,404.99	43,883,712.05
ขาไก่	ประเทศอิตาลี	52,500.00	1,365,000.00
ขาไก่ ผลรวม		52,500.00	1,365,000.00
ขาเป็ด	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	2,550.00	114,374.39
ขาเป็ด ผลรวม		2,550.00	114,374.39
ขาหมูแช่แข็ง	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	10,750.00	2,405,710.36
ขาหมูแช่แข็ง ผลรวม		10,750.00	2,405,710.36
ขาห่าน	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	4,320.00	290,645.50
ขาห่าน ผลรวม		4,320.00	290,645.50
เขากวาง	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	148.00	63,639.72
เขากวาง ผลรวม		148.00	63,639.72
ไขมันโค	ประเทศนิวซีแลนด์	5,978.00	58,094.86
ไขมันโค ผลรวม		5,978.00	58,094.86
เครื่องในกระบือ	ประเทศออสเตรเลีย	16,462.40	261,534.86
เครื่องในกระบือ ผลรวม		16,462.40	261,534.86
เครื่องในแกะ	ประเทศนิวซีแลนด์	39,857.80	1,779,923.94
เครื่องในแกะ ผลรวม		39,857.80	1,779,923.94
เครื่องในแกะแช่แข็ง	ประเทศนิวซีแลนด์	38,536.00	3,119,624.39
เครื่องในแกะแช่แข็ง ผลรวม		38,536.00	3,119,624.39

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
เครื่องในโค	ประเทศนิวซีแลนด์	1,172,681.23	38,773,418.21
	ประเทศออสเตรเลีย	2,355,272.19	64,501,441.23
	ประเทศอาร์เจนตินา	1,126,874.04	15,231,336.21
เครื่องในโค ผลรวม		4,654,827.46	118,506,195.65
เครื่องในสุกร	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	78,700.00	1,056,604.20
	ประเทศสหราชอาณาจักร	0.20	1,000.00
เครื่องในสุกร ผลรวม		78,700.20	1,057,604.20
ชิ้นส่วนแกะ	ประเทศออสเตรเลีย	5.20	57,695.93
ชิ้นส่วนแกะ ผลรวม		5.20	57,695.93
ชิ้นส่วนโคแช่แข็ง	ประเทศออสเตรเลีย	1,033.60	142,955.10
ชิ้นส่วนโคแช่แข็ง ผลรวม		1,033.60	142,955.10
ซากกวาง	ประเทศนิวซีแลนด์	13,101.00	1,233,619.50
ซากกวาง ผลรวม		13,101.00	1,233,619.50
ตับเปิดแช่แข็ง	ประเทศฝรั่งเศส	26,699.42	18,637,503.98
	ประเทศอังกฤษ	8,890.00	5,146,377.21
ตับเปิดแช่แข็ง ผลรวม		35,589.42	23,783,881.19
ตับเปิดแช่เย็น	ประเทศฝรั่งเศส	1,196.00	1,518,240.63
ตับเปิดแช่เย็น ผลรวม		1,196.00	1,518,240.63
ตับสุกรแช่แข็ง	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	367,000.00	25,031,788.16
ตับสุกรแช่แข็ง ผลรวม		367,000.00	25,031,788.16
ตับห่านแช่แข็ง	ประเทศฝรั่งเศส	767.80	927,957.62
	ประเทศอังกฤษ	1,500.00	1,436,239.90
ตับห่านแช่แข็ง ผลรวม		2,267.80	2,364,197.52
น้ำเหลืองโค	ประเทศนิวซีแลนด์	8,005.00	2,600,396.82
น้ำเหลืองโค ผลรวม		8,005.00	2,600,396.82
เนื้อกวาง	ประเทศนิวซีแลนด์	24.00	4,003.44
เนื้อกวาง ผลรวม		24.00	4,003.44
เนื้อแกะแช่แข็ง	ประเทศนิวซีแลนด์	419,629.26	132,344,587.65
	ประเทศออสเตรเลีย	209,478.99	320,540,459.41
เนื้อแกะแช่แข็ง ผลรวม		629,108.25	452,885,047.06
เนื้อแกะแช่เย็น	ประเทศนิวซีแลนด์	20.26	25,560.28
	ประเทศออสเตรเลีย	89,059.68	88,460,097.28
เนื้อแกะแช่เย็น ผลรวม		89,079.94	88,485,657.56
เนื้อแกะถอดกระดูก แช่แข็ง	ประเทศนิวซีแลนด์	29,336.34	7,896,714.30
	ประเทศออสเตรเลีย	88,892.30	21,793,631.79
เนื้อแกะถอดกระดูก แช่แข็ง ผลรวม		118,228.64	29,690,346.09
เนื้อแกะถอดกระดูก แช่เย็น	ประเทศนิวซีแลนด์	21.98	25,643.19
	ประเทศออสเตรเลีย	15,348.95	6,240,744.96
เนื้อแกะถอดกระดูก แช่เย็น ผลรวม		15,370.93	6,266,388.15
เนื้อไก่งวง	ประเทศแคนาดา	25,005.00	928,948.31
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	108,756.01	10,662,834.17
เนื้อไก่งวง ผลรวม		133,761.01	11,591,782.48
เนื้อไก่สดแช่แข็ง	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	120,480.00	14,002,188.06
	ประเทศสหราชอาณาจักร	0.20	-
เนื้อไก่สดแช่แข็ง ผลรวม		120,480.20	14,002,188.06

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
เนื้อโคแช่แข็ง	ประเทศนิวซีแลนด์	1,063,706.96	177,474,574.14
	ประเทศออสเตรเลีย	1,519,793.13	270,260,899.14
เนื้อโคแช่แข็ง ผลรวม		2,583,500.09	447,735,473.28
เนื้อโคแช่เย็น	ประเทศนิวซีแลนด์	24,866.44	3,363,919.44
	ประเทศออสเตรเลีย	59,035.12	15,729,593.75
เนื้อโคแช่เย็น ผลรวม		83,901.56	19,093,513.19
เนื้อโคถอดกระดูกแช่แข็ง	ประเทศญี่ปุ่น	15,371.50	27,342,531.21
	ประเทศนิวซีแลนด์	339,565.45	74,302,411.33
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	104,390.82	18,969,580.49
	ประเทศสหราชอาณาจักร	0.30	-
	ประเทศออสเตรเลีย	948,192.83	218,431,302.37
	ประเทศอาร์เจนตินา	3,037.75	99,979.91
เนื้อโคถอดกระดูกแช่แข็ง ผลรวม		1,410,558.65	339,145,805.31
เนื้อโคถอดกระดูกแช่เย็น	ประเทศแคนาดา	3,187.40	1,367,039.86
	ประเทศญี่ปุ่น	13,155.40	31,722,523.40
	ประเทศนิวซีแลนด์	31.28	31,975.84
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	23,781.42	19,814,625.58
	ประเทศออสเตรเลีย	540,581.74	174,975,104.76
	ประเทศอาร์เจนตินา	510.11	167,538.11
เนื้อโคถอดกระดูกแช่เย็น ผลรวม		581,247.35	228,078,807.55
เนื้อลูกโคถอดกระดูกแช่แข็ง	ประเทศออสเตรเลีย	13,083.66	3,942,433.11
เนื้อลูกโคถอดกระดูกแช่แข็ง ผลรวม		13,083.66	3,942,433.11
มันสุกรแช่แข็ง	ประเทศสเปน	32.00	21,659.34
	ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมัน	648,350.00	26,683,094.94
	ประเทศสหราชอาณาจักร	0.14	-
มันสุกรแช่แข็ง ผลรวม		648,382.14	26,704,754.28
รอกโค	ประเทศนิวซีแลนด์	589.12	5,725.26
รอกโค ผลรวม		589.12	5,725.26
ลีนโค	ประเทศออสเตรเลีย	658.10	81,818.32
ลีนโค ผลรวม		658.10	81,818.32
เลือดแกะ	ประเทศสหรัฐอเมริกา	1,077.50	2,823,916.50
เลือดแกะ ผลรวม		1,077.50	2,823,916.50
เศษหนังชั้นในโคตากแห้ง	ประเทศศรีลังกา	13,350.00	255,044.75
	ประเทศออสเตรเลีย	2.22	66.60
เศษหนังชั้นในโคตากแห้ง ผลรวม		13,352.22	255,111.35
ไส้แกะหมักเกลือ	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	17,945.00	19,053,263.00
ไส้แกะหมักเกลือ ผลรวม		17,945.00	19,053,263.00
ไส้สุกรหมักเกลือ	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	320,239.00	13,454,508.09
ไส้สุกรหมักเกลือ ผลรวม		320,239.00	13,454,508.09
หนังกระบือฟอก	ประเทศบราซิล	77,784.00	8,474,028.74
หนังกระบือฟอก ผลรวม		77,784.00	8,474,028.74
หนังกระบือฟอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศนิวซีแลนด์	21,076.00	3,135,703.54
	ประเทศบราซิล	82,883.00	9,962,973.07
หนังกระบือฟอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		103,959.00	13,098,676.61
หนังกระบือหมักเกลือ	ประเทศกัมพูชา	388,000.00	6,200,000.00

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
	ประเทศโคลัมเบีย	51,449.00	2,794,656.90
	ประเทศจอร์แดน	44,780.00	3,447,863.30
	ประเทศบราซิล	1,096,645.00	61,124,761.79
	ประเทศเวียดนาม	1,231,060.00	65,474,429.06
	ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย	65,270.00	8,048,699.50
	ประเทศอิตาลี	152,026.00	9,887,367.13
	ประเทศอินเดีย	2,713,145.00	150,012,072.89
	ประเทศอิสราเอล	41,805.00	3,647,494.70
หนังกระบือหมักเกลือ ผลรวม		5,784,180.00	310,637,345.27
หนังกวาง	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	194.00	67,286.63
หนังกวาง ผลรวม		194.00	67,286.63
หนังโคดองกรด	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	84,995.00	22,993,361.15
	ประเทศออสเตรเลีย	578,572.00	112,878,518.45
หนังโคดองกรด ผลรวม		663,567.00	135,871,879.60
หนังโคตากแห้ง	ประเทศบังกลาเทศ	19,111.00	686,983.96
หนังโคตากแห้ง ผลรวม		19,111.00	686,983.96
หนังโคพอก	ประเทศเคนยา	18,276.00	1,674,535.36
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	251,311.00	115,316,250.60
	ประเทศบราซิล	311,675.00	43,087,510.45
	ประเทศบังกลาเทศ	53,990.00	7,018,991.55
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	2,920.00	941,178.99
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	690,690.59	126,246,080.92
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	54,450.00	9,387,791.29
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	71,953.00	20,375,216.68
	ประเทศออสเตรเลีย	318,411.00	48,307,492.14
หนังโคพอก ผลรวม		1,773,676.59	372,355,047.98
หนังโคพอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศคูเวต	19,000.00	2,668,811.11
	ประเทศเคนยา	130,677.00	11,495,584.66
	ประเทศโคลัมเบีย	270,287.00	33,170,889.33
	ประเทศเดนมาร์ก	47,672.00	14,814,608.32
	ประเทศไต้หวัน	42,591.00	5,078,076.75
	ประเทศนิวซีแลนด์	690,167.20	108,174,877.85
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	1,975,597.00	849,274,452.44
	ประเทศบราซิล	5,653,486.00	682,579,262.49
	ประเทศโบลีเวีย	20,129.00	1,984,277.17
	ประเทศปารากวัย	997,992.00	99,823,274.48
	ประเทศโปแลนด์	56,503.00	19,408,703.66
	ประเทศเม็กซิโก	92,716.00	13,949,811.10
	ประเทศเวเนซุเอลา	23,014.00	1,789,172.76
	ประเทศเวียดนาม	100,000.00	230,516.33
	ประเทศศรีลังกา	5.00	996.95
	ประเทศสเปน	17,229.00	2,746,369.00
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	3,195.00	1,068,929.49
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	4,896,020.31	856,354,995.37
	ประเทศสหราชอาณาจักร	58,336.00	5,459,488.71

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
	ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)	16,560.00	4,236,271.00
	ประเทศสาธารณรัฐเชค	47,940.00	15,128,977.22
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	841,685.00	155,794,469.26
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	899,465.00	150,823,935.77
	ประเทศออสเตรเลีย	169,853.00	26,188,807.21
	ประเทศอิตาลี	64.00	28,584.73
	ประเทศอุรุกวัย	647,899.00	85,212,208.59
	ประเทศเอสโตเนีย	22,048.00	3,194,030.30
	ประเทศฮ่องกง	36,281.00	8,644,854.90
หนังโคพอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		17,776,411.51	3,159,325,236.95
หนังโคหมักเกลือ	ประเทศกัมพูชา	130,000.00	3,250,000.00
	ประเทศคอสตาริกา	48,412.00	2,505,981.40
	ประเทศโคลัมเบีย	2,793,786.90	159,750,241.47
	ประเทศจอร์แดน	716,250.00	51,571,129.54
	ประเทศชิลี	157,036.96	12,757,644.66
	ประเทศญี่ปุ่น	1,917,056.00	164,033,215.57
	ประเทศตุรกี	120,955.00	1,656,871.03
	ประเทศไต้หวัน	21,755.00	2,824,444.32
	ประเทศแทนซาเนีย	111,154.00	5,241,862.67
	ประเทศนอร์เวย์	23,580.00	361,020.92
	ประเทศนิวซีแลนด์	146,313.70	13,978,607.49
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	260,517.00	11,898,557.25
	ประเทศบราซิล	1,708,041.00	105,475,820.10
	ประเทศบรูไน	37,400.00	1,839,960.80
	ประเทศเบลเยียม	86,271.00	4,799,492.42
	ประเทศโบลิเวีย	87,236.00	5,693,705.35
	ประเทศปานามา	162,200.00	8,761,629.76
	ประเทศเปรู	23,056.00	1,384,924.91
	ประเทศฝรั่งเศส	62,131.00	3,996,926.81
	ประเทศพม่า	179,900.00	15,544,411.52
	ประเทศฟิลิปปินส์	280,000.00	32,534,887.47
	ประเทศมาเลเซีย	1,033,000.00	40,515,300.00
	ประเทศเยเมน	25,000.00	1,196,239.13
	ประเทศเวเนซุเอลา	618,742.00	35,949,250.94
	ประเทศเวียดนาม	1,682,000.00	97,620,608.06
	ประเทศสเปน	381,333.00	37,586,201.98
	ประเทศสวีเดน	39,667.00	3,531,696.29
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	407,313.00	38,812,060.85
	ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย	666,351.00	76,619,581.77
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	8,303,111.74	861,764,760.86
	ประเทศสหราชอาณาจักร	1,334,289.00	138,227,180.62
	ประเทศสาธารณรัฐเชค	129,369.00	2,435,766.79
	ประเทศสาธารณรัฐโดมินิกัน	335,506.00	19,902,968.95
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	78,000.00	2,212,000.00
	ประเทศสาธารณรัฐสโลเวเนีย	100,919.00	8,446,773.35

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	194,276.00	18,540,279.57
	ประเทศออสเตรเลีย	5,659,878.00	415,794,285.63
	ประเทศอิตาลี	632,565.00	34,103,510.17
	ประเทศอินเดีย	170,805.00	10,088,227.37
	ประเทศอิสราเอล	1,042,497.00	100,607,940.24
	ประเทศอุรุกวัย	1,030,553.00	76,495,784.10
	ประเทศไอร์แลนด์	215,831.00	20,847,277.95
หนังโคหมักเกลือ ผลรวม		33,154,057.30	2,651,159,030.08
หนังนกกระจอกเทศหมักเกลือ	ประเทศออสเตรเลีย	180.00	100,810.85
	ประเทศอิตาลี	310.00	96,260.84
หนังนกกระจอกเทศหมักเกลือ ผลรวม		490.00	197,071.69
หนังแพะหมักเกลือ	ประเทศพม่า	5,080.00	51,200.00
หนังแพะหมักเกลือ ผลรวม		5,080.00	51,200.00
หนังม้าฟอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	103.00	81,169.93
หนังม้าฟอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		103.00	81,169.93
หนังยีราฟ	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	60.00	36,092.34
หนังยีราฟ ผลรวม		60.00	36,092.34
หนังสิงโตทั้งตัว	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	65.00	75,175.57
หนังสิงโตทั้งตัว ผลรวม		65.00	75,175.57
หนังสุกรแช่แข็ง	ประเทศเดนมาร์ก	24,942.50	199,540.00
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	2,902,299.00	28,675,376.65
	ประเทศเบลเยียม	1,194,947.00	10,361,747.69
	ประเทศฝรั่งเศส	174,164.00	1,393,312.12
	ประเทศสเปน	919,001.00	8,749,935.24
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	635,600.00	5,764,598.32
	ประเทศสหราชอาณาจักร	48,678.00	560,741.18
	ประเทศอิตาลี	1,622,209.50	13,843,255.29
หนังสุกรแช่แข็ง ผลรวม		7,521,841.00	69,548,506.49
หนังสุกรหมักเกลือ	ประเทศกรีซ	231,340.00	10,788,723.18
	ประเทศแคนาดา	412,807.00	9,370,048.60
	ประเทศญี่ปุ่น	18,494,666.00	994,121,824.96
	ประเทศบัลแกเรีย	23,500.00	911,984.00
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	6,718,882.21	189,265,088.90
	ประเทศแอลเบเนีย	48,830.00	1,449,757.23
	ประเทศฮ่องกง	52,700.00	3,107,350.74
หนังสุกรหมักเกลือ ผลรวม		25,982,725.21	1,209,014,777.61
หนังเสือทั้งตัว	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	24.00	45,115.61
หนังเสือทั้งตัว ผลรวม		24.00	45,115.61
หนังอูฐฟอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศคูเวต	58,500.00	5,990,201.18
หนังอูฐฟอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		58,500.00	5,990,201.18
หางโค	ประเทศออสเตรเลีย	5,709.80	7,440,394.88
หางโค ผลรวม		5,709.80	7,440,394.88
เอ็นโค	ประเทศออสเตรเลีย	2,512.80	170,994.68
เอ็นโค ผลรวม		2,512.80	170,994.68
ผลรวมทั้งหมด		114,320,828.49	10,780,432,536.43

รายงานสรุปใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9)

ตั้งแต่วันที่ 01/01/2557 - 31/07/2557

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
กระดูกโค	ประเทศญี่ปุ่น	933.50	137,794.30
กระดูกโค ผลรวม		933.50	137,794.30
กระดูกโค-กระบือ บดแตกแช่กรดตากล้าง (OSSEIN)	ประเทศญี่ปุ่น	1,080,155.60	55,389,219.81
กระดูกโค-กระบือ บดแตกแช่กรดตากล้าง (OSSEIN) ผลรวม		1,080,155.60	55,389,219.81
กระดูกโค-กระบือตากแห้ง	ประเทศเบลเยียม	1,791.00	239,392.51
	ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมัน	3,600.00	329,933.19
กระดูกโค-กระบือตากแห้ง ผลรวม		5,391.00	569,325.70
กระดูกโค-กระบือบดแตก	ประเทศญี่ปุ่น	100,000.00	2,122,160.47
	ประเทศฮ่องกง	115,650.00	1,670,290.61
กระดูกโค-กระบือบดแตก ผลรวม		215,650.00	3,792,451.08
กิ้นไก่	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	30.00	1,050.00
กิ้นไก่ ผลรวม		30.00	1,050.00
ขนแกะ (wool noil)	ประเทศญี่ปุ่น	60,169.70	6,671,140.20
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	88,780.80	12,487,395.63
	ประเทศอิตาลี	47,829.00	2,137,368.91
	ประเทศอินเดีย	10,104.80	338,242.95
ขนแกะ (wool noil) ผลรวม		206,884.30	21,634,147.69
ขนไก่	ประเทศสหรัฐอเมริกา	0.80	-
ขนไก่ ผลรวม		0.80	-
ขนไก่วง	ประเทศสหรัฐอเมริกา	11.80	-
ขนไก่วง ผลรวม		11.80	-
ขนโค	ประเทศสหรัฐอเมริกา	10.34	85,991.04
ขนโค ผลรวม		10.34	85,991.04
ขนเป็ด	ประเทศไต้หวัน	735,853.21	124,122,942.02
	ประเทศเวียดนาม	1,867,232.86	339,111,677.28
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	42,792.60	9,363,920.82
ขนเป็ด ผลรวม		2,645,878.67	472,598,540.12
ขนแพะ	ประเทศสหรัฐอเมริกา	25.43	113,252.00
ขนแพะ ผลรวม		25.43	113,252.00
ขนสุกร	ประเทศสหรัฐอเมริกา	211.00	95,388.00
ขนสุกร ผลรวม		211.00	95,388.00
ขนห่าน	ประเทศไต้หวัน	18,749.60	4,590,588.55
ขนห่าน ผลรวม		18,749.60	4,590,588.55
ขาไก่	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	6,914,399.00	708,681,842.00
ขาไก่ ผลรวม		6,914,399.00	708,681,842.00
ขาเป็ด	ประเทศกัมพูชา	1,836.00	91,800.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	72,000.00	7,200,000.00
ขาเป็ด ผลรวม		73,836.00	7,291,800.00
เขากะบือ	ประเทศญี่ปุ่น	77.00	87,094.06
	ประเทศไทย	210.00	-
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	1,380.00	-
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	19,940.00	318,800.00
เขากะบือ ผลรวม		21,607.00	405,894.06
เขาโค	ประเทศญี่ปุ่น	101.00	66,241.40

หมายเหตุ : ร.9 หมายถึง ใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
เขาโค ผลรวม		101.00	66,241.40
เขาโค-กระบือบดแตก	ประเทศฮ่องกง	14,100.00	242,389.59
เขาโค-กระบือบดแตก ผลรวม		14,100.00	242,389.59
คอเปิด	ประเทศฮ่องกง	69,708.00	1,730,620.00
คอเปิด ผลรวม		69,708.00	1,730,620.00
เครื่องในกระบือ	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	11,000.00	2,200,000.00
เครื่องในกระบือ ผลรวม		11,000.00	2,200,000.00
เครื่องในไก่	ประเทศพม่า	161,866.00	987,796.00
เครื่องในไก่ ผลรวม		161,866.00	987,796.00
เครื่องในเป็ด	ประเทศฮ่องกง	121,500.00	9,068,028.86
เครื่องในเป็ด ผลรวม		121,500.00	9,068,028.86
เครื่องในสุกร	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	2,650.00	125,000.00
เครื่องในสุกร ผลรวม		2,650.00	125,000.00
โครงไก่แช่เย็น	ประเทศกัมพูชา	70.00	2,400.00
	ประเทศพม่า	200.00	600.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	115,050.00	2,204,825.00
โครงไก่แช่เย็น ผลรวม		115,320.00	2,207,825.00
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	683.00	34,150.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	668,755.40	80,250,648.00
	ประเทศฮ่องกง	66,000.00	4,409,230.12
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง ผลรวม		735,438.40	84,694,028.12
ซากไก่(ตัว)แช่แข็ง	ประเทศกาตาร์	65,952.00	3,883,208.00
	ประเทศญี่ปุ่น	186.30	18,232.88
	ประเทศเนปาล	1,192.00	79,873.66
	ประเทศบาห์เรน	250,856.00	14,142,805.00
	ประเทศสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์	433,538.00	24,788,135.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	8,186,807.00	807,433,768.00
	ประเทศสาธารณรัฐมัลดีฟส์	44,546.00	3,728,523.00
	ประเทศฮ่องกง	26,987.00	2,004,141.62
ซากไก่(ตัว)แช่แข็ง ผลรวม		9,010,064.30	856,078,687.16
ซากไก่(ตัว)แช่เย็น	ประเทศกัมพูชา	7.00	455.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	2,000.00	59,000.00
ซากไก่(ตัว)แช่เย็น ผลรวม		2,007.00	59,455.00
ซากเป็ด(ตัว)แช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	512.00	25,600.00
	ประเทศญี่ปุ่น	107,679.35	11,374,002.05
	ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย	69,501.25	8,542,488.79
	ประเทศสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์	146,769.20	14,879,306.20
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	438,813.00	43,774,400.00
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	51,821.40	4,861,099.89
	ประเทศอินเดีย	24,288.14	2,459,371.49
ซากเป็ด(ตัว)แช่แข็ง ผลรวม		839,384.34	85,916,268.42
ซากเป็ด(ตัว)แช่เย็น	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	120,000.00	12,000,000.00
ซากเป็ด(ตัว)แช่เย็น ผลรวม		120,000.00	12,000,000.00
ตับเป็ดแช่แข็ง	ประเทศเนเธอร์แลนด์	96,000.00	4,931,156.08
ตับเป็ดแช่แข็ง ผลรวม		96,000.00	4,931,156.08
เนื้อกระบือแช่เย็น	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	100.00	3,000.00

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
เนื้อกระบือแช่เย็น ผลรวม		100.00	3,000.00
เนื้อแกะแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	20.00	1,000.00
เนื้อแกะแช่แข็ง ผลรวม		20.00	1,000.00
เนื้อไก่แช่เย็น	ประเทศพม่า	901,729.00	20,928,458.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	20,920.00	737,200.00
	ประเทศอินเดีย	26.00	132,066.66
	ประเทศฮ่องกง	67,304.75	16,756,769.65
เนื้อไก่แช่เย็น ผลรวม		989,979.75	38,554,494.31
เนื้อไก่สดแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	527,800.00	26,255,000.00
	ประเทศกาตาร์	46,014.00	4,378,175.53
	ประเทศญี่ปุ่น	21,292,370.83	2,247,058,438.33
	ประเทศไทย	20,200.00	2,745,534.85
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	32,433,170.00	5,430,463,769.78
	ประเทศเนปาล	102,033.00	10,386,893.32
	ประเทศบahrain	115,008.00	10,002,797.02
	ประเทศเบลเยียม	2,965,470.00	295,251,875.78
	ประเทศมาเลเซีย	1,696,188.00	159,802,544.37
	ประเทศศรีลังกา	47,676.00	4,775,824.18
	ประเทศสวีเดน	38,003.00	2,100,080.04
	ประเทศสวีเดน	45,600.00	4,765,200.00
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	5,966,102.00	585,288,092.04
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	1,104,330.00	121,779,932.12
	ประเทศสหราชอาณาจักร	6,116,980.80	632,334,859.88
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	2,406,831.20	218,724,080.00
	ประเทศสาธารณรัฐมัลดีฟส์	21,979.00	1,838,838.00
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	50,400.00	5,229,742.79
	ประเทศสิงคโปร์	143,108.00	18,102,627.90
	ประเทศอูรูกูยา	63,300.00	6,100,000.00
	ประเทศอิตาลี	22,800.00	2,374,996.00
	ประเทศอินเดีย	5.00	1,795.30
	ประเทศไอร์แลนด์	70,200.00	7,237,602.67
	ประเทศไอร์แลนด์	182,880.00	18,881,392.45
	ประเทศฮ่องกง	1,333,459.80	129,960,144.54
เนื้อไก่สดแช่แข็ง ผลรวม		76,811,908.63	9,945,840,236.89
เนื้อโคแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	360.00	18,000.00
	ประเทศพม่า	598.00	274,840.00
เนื้อโคแช่แข็ง ผลรวม		958.00	292,840.00
เนื้อโคแช่เย็น	ประเทศกัมพูชา	80.00	4,000.00
เนื้อโคแช่เย็น ผลรวม		80.00	4,000.00
เนื้อเปิดสดแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	4,619.00	407,950.00
	ประเทศญี่ปุ่น	796,886.36	168,945,221.52
	ประเทศเวียดนาม	9,560.00	355,766,777.96
	ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย	73,818.00	14,039,472.14
	ประเทศสหรัฐอเมริกา	8,310.00	2,018,603.73
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	355,900.00	35,590,000.00
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	11,988.00	2,508,619.00

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
	ประเทศอินเดีย	1,886.60	614,120.52
	ประเทศฮ่องกง	136,992.00	4,767,506.00
เนื้อเป็ดสดแช่แข็ง ผลรวม		1,399,959.96	584,658,270.87
เนื้อเป็ดสดแช่เย็น	ประเทศญี่ปุ่น	1.00	10.00
	ประเทศฮ่องกง	23,400.00	930,211.00
เนื้อเป็ดสดแช่เย็น ผลรวม		23,401.00	930,221.00
เนื้อสุกรแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	677.00	32,925.00
	ประเทศญี่ปุ่น	4,356.60	1,149,220.22
	ประเทศเนปาล	800.17	133,700.30
	ประเทศพม่า	440.00	77,070.00
	ประเทศมาเลเซีย	57,504.00	3,643,125.70
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	900.00	126,000.00
	ประเทศอินเดีย	291.50	322,725.30
	ประเทศฮ่องกง	258,433.10	20,968,918.11
เนื้อสุกรแช่แข็ง ผลรวม		323,402.37	26,453,684.63
เนื้อสุกรแช่เย็น	ประเทศกัมพูชา	490.00	20,500.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	11,630.00	1,074,588.00
	ประเทศฮ่องกง	19,666.04	5,259,887.42
เนื้อสุกรแช่เย็น ผลรวม		31,786.04	6,354,975.42
เนื้อสุกรเล็กแช่แข็ง	ประเทศกัมพูชา	50.00	2,500.00
เนื้อสุกรเล็กแช่แข็ง ผลรวม		50.00	2,500.00
เนื้อสุกรสด	ประเทศกัมพูชา	400.00	12,000.00
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	5,700.00	336,000.00
เนื้อสุกรสด ผลรวม		6,100.00	348,000.00
ปีกไก่	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	5,806,668.00	572,956,256.00
ปีกไก่ ผลรวม		5,806,668.00	572,956,256.00
เศษหนังโค-กระบือตากแห้ง	ประเทศมาเลเซีย	75,261.00	4,300,969.02
เศษหนังโค-กระบือตากแห้ง ผลรวม		75,261.00	4,300,969.02
เศษหนังโคตากแห้ง	ประเทศมาเลเซีย	23,462.00	1,576,264.00
เศษหนังโคตากแห้ง ผลรวม		23,462.00	1,576,264.00
เศษหนังชั้นในโคตากแห้ง	ประเทศโคลัมเบีย	243,767.00	9,510,685.24
เศษหนังชั้นในโคตากแห้ง ผลรวม		243,767.00	9,510,685.24
หนังกระบือฟอกกึ่งสำเร็จรูป	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	110,346.30	3,528,473.89
	ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	3,611.00	1,258,873.40
หนังกระบือฟอกกึ่งสำเร็จรูป ผลรวม		113,957.30	4,787,347.29
หนังกระบือใส่ปูนขาวตากแห้ง	ประเทศสหรัฐอเมริกา	22,084.00	5,633,598.71
	ประเทศสหราชอาณาจักร	12,618.00	3,942,305.59
หนังกระบือใส่ปูนขาวตากแห้ง ผลรวม		34,702.00	9,575,904.30
หนังกระบือหมักเกลือ	ประเทศสหราชอาณาจักร	9,999.00	1,618,499.79
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	33,560.00	163,800.00
หนังกระบือหมักเกลือ ผลรวม		43,559.00	1,782,299.79
หนังไก่แช่แข็ง	ประเทศมาเลเซีย	192,000.00	7,440,000.00
หนังไก่แช่แข็ง ผลรวม		192,000.00	7,440,000.00
หนังโคตากแห้ง	ประเทศโคลัมเบีย	72,000.00	2,415,796.00
	ประเทศมาเลเซีย	47,003.00	1,273,887.13
หนังโคตากแห้ง ผลรวม		119,003.00	3,689,683.13

ซากสัตว์	ประเทศ	ผลรวม ของ จำนวน	ผลรวม ของ มูลค่า
หนังโคฟอก	ประเทศไต้หวัน	74,995.00	6,135,585.21
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	15,595.00	2,376,116.19
	ประเทศเวียดนาม	45,890.00	3,916,985.46
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	375,943.82	124,062,408.03
	ประเทศอินเดีย	23,755.00	8,868,636.63
	ประเทศอินโดนีเซีย	444,308.58	102,032,778.77
หนังโคฟอก ผลรวม		980,487.40	247,392,510.29
หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศโคลัมเบีย	41,754.00	3,178,967.55
	ประเทศญี่ปุ่น	67,383.00	12,802,962.64
	ประเทศไต้หวัน	1,267,974.73	268,724,702.62
	ประเทศเนเธอร์แลนด์	86,180.00	25,358,488.55
	ประเทศมาเลเซีย	9,000.00	374,517.00
	ประเทศเวียดนาม	943,309.50	76,753,852.64
	ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน	1.24	240.00
	ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)	334,467.85	22,040,623.85
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	4,626,337.49	666,625,294.81
	ประเทศอาร์เจนตินา	14.19	1,685.21
	ประเทศอินเดีย	85,758.50	28,057,235.53
	ประเทศอินโดนีเซีย	1,948,137.97	666,906,460.79
	ประเทศฮ่องกง	399,765.50	35,749,698.97
หนังโคฟอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		9,810,083.97	1,806,574,730.16
หนังโคหมักเกลือ	ประเทศโคลัมเบีย	135,260.00	4,266,459.55
	ประเทศญี่ปุ่น	36,540.00	466,418.00
	ประเทศเวียดนาม	396,377.00	4,610,008.22
หนังโคหมักเกลือ ผลรวม		568,177.00	9,342,885.77
หนังชั้นในโค	ประเทศญี่ปุ่น	106,570.00	1,368,744.32
หนังชั้นในโค ผลรวม		106,570.00	1,368,744.32
หนังชั้นในโคตากแห้ง	ประเทศโคลัมเบีย	104,000.00	3,302,825.64
หนังชั้นในโคตากแห้ง ผลรวม		104,000.00	3,302,825.64
หนังสุกรฟอกกิ่งสำเร็จรูป	ประเทศไต้หวัน	2,752,782.50	180,966,629.31
	ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน	1,455,689.00	83,811,438.51
หนังสุกรฟอกกิ่งสำเร็จรูป ผลรวม		4,208,471.50	264,778,067.82
หูโค-กระบือ	ประเทศเนเธอร์แลนด์	580.00	122,949.70
หูโค-กระบือ ผลรวม		580.00	122,949.70
อกไก่แช่เย็น	ประเทศมาเลเซีย	211,920.00	7,134,872.03
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	7,000.00	133,000.00
อกไก่แช่เย็น ผลรวม		218,920.00	7,267,872.03
เอ็นข้อไก่	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	113,360.00	11,336,000.00
เอ็นข้อไก่ ผลรวม		113,360.00	11,336,000.00
ผลรวมทั้งหมด		124,833,688.00	15,906,243,997.60

สรุปผลการดำเนินงานคดีตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499
ในปีงบประมาณ 2557 (ต.ค. 56 - ส.ค. 57)

สัตว์มีชีวิต						
ด่านกักสัตว์	โค		กระบือ		สุกร	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
สุพรรณบุรี	2	305	-	-	1	3000
ลพบุรี	2	7	-	-	-	-
สระบุรี	-	-	-	-	-	-
พระนครศรีอยุธยา	-	-	-	-	-	-
สุรินทร์	-	-	1	4	-	-
ศรีสะเกษ	-	-	-	-	2	20
ยโสธร	5	42	1	13	-	-
หนองคาย	-	-	-	-	3	316
เลย	1	15	1	8	-	-
นครพนม	-	-	-	-	-	-
อุดรธานี	1	4	1	5	-	-
ขอนแก่น	-	-	1	20	-	-
มหาสารคาม	2	43	3	38	-	-
เขียงราย	-	-	-	-	-	-
น่าน	-	-	-	-	2	26
พะเยา	-	-	-	-	1	9
ลำปาง	-	-	1	4	-	-
ลำพูน	1	20	-	-	-	-
แพร่	-	-	-	-	-	-
พิษณุโลก	-	-	-	-	2	56
กำแพงเพชร	-	-	-	-	1	12
ตาก	-	-	-	-	-	-
อุตรดิตถ์	-	-	-	-	5	102
พิจิตร	1	2	-	-	2	13
เพชรบูรณ์	4	8	-	-	-	-
กาญจนบุรี	-	-	-	-	-	-

สัตว์มีชีวิต						
ด่านกักสัตว์	โค		กระบือ		สุกร	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
นครปฐม	1	13	-	-	-	-
ประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	1	20
ชุมพร	-	-	-	-	-	-
สตูล	1	40	-	-	6	88
รวม	21	499	9	92	26	3,662

สัตว์มีชีวิต						
ด่านกักสัตว์	ไก่		เปิดใส่ทุ่ง		สุนัข	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
สุพรรณบุรี	-	-	-	-	1	14
ลพบุรี	-	-	6	18500	-	-
สระบุรี	-	-	3	96700	-	-
พระนครศรีอยุธยา	-	-	-	-	1	6
สุรินทร์	-	-	1	4000	-	-
ศรีสะเกษ	-	-	-	-	-	-
ยโสธร	-	-	-	-	-	-
หนองคาย	-	-	-	-	1	12
เลย	-	-	-	-	-	-
นครพนม	-	-	-	-	7	198
อุดรธานี	-	-	-	-	-	-
ขอนแก่น	-	-	-	-	-	-
มหาสารคาม	-	-	-	-	-	-
เขียงราย	-	-	2	14000	3	18
น่าน	4	1329	-	-	-	-
พะเยา	1	2000	-	-	-	-
ลำปาง	3	66	1	20	-	-
ลำพูน	-	-	-	-	-	-
แพร่	2	809	1	4000	-	-
พิษณุโลก	-	-	-	-	-	-
กำแพงเพชร	-	-	-	-	1	55
ตาก	1	520	-	-	-	-
อุดรดิตถ์	-	-	3	10000	1	6
พิจิตร	3	1317	-	-	-	-
เพชรบูรณ์	1	12000	-	-	-	-
กาญจนบุรี	-	-	-	-	1	14

สัตว์มีชีวิต						
ด่านกักสัตว์	ไก่		เป็ดไล่ทุ่ง		สุนัข	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
นครปฐม	-	-	1	400	-	-
ประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	-	-
ชุมพร	-	-	-	-	-	-
สตูล	-	-	-	-	-	-
รวม	15	18,041	18	147,620	16	323

ที่มา : กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สรุปผลการดำเนินงานคดีตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499

ในปีงบประมาณ 2557 (ต.ค. 56 - ส.ค. 57)

สัตว์มีชีวิต								
ด่านกักสัตว์	แมว		แพะ		ช้าง		ม้า	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
สุพรรณบุรี	1	25	-	-	-	-	-	-
ลพบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-
สระบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-
พระนครศรีอยุธยา	-	-	-	-	-	-	-	-
สุรินทร์	-	-	-	-	-	-	-	-
ศรีสะเกษ	-	-	-	-	-	-	-	-
ยโสธร	-	-	-	-	-	-	-	-
หนองคาย	-	-	-	-	-	-	-	-
เลย	-	-	1	8	-	-	-	-
นครพนม	-	-	-	-	-	-	-	-
อุดรธานี	-	-	-	-	-	-	-	-
ขอนแก่น	-	-	-	-	-	-	-	-
มหาสารคาม	-	-	-	-	-	-	-	-
เขียงราย	-	-	-	-	-	-	-	-
น่าน	-	-	-	-	-	-	-	-
พะเยา	-	-	-	-	-	-	-	-
ลำปาง	-	-	-	-	1	1	-	-
ลำพูน	-	-	-	-	-	-	-	-
แพร่	-	-	-	-	-	-	-	-
พิษณุโลก	-	-	-	-	-	-	-	-
กำแพงเพชร	-	-	-	-	-	-	-	-
ตาก	-	-	-	-	-	-	1	10
อุดรดิตถ์	-	-	-	-	-	-	-	-
พิจิตร	-	-	-	-	-	-	-	-
เพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-	-	-
กาญจนบุรี	1	25	-	-	-	-	-	-

สัตว์มีชีวิต								
ด่านกักสัตว์	แมว		แพะ		ช้าง		ม้า	
	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว	ราย	ตัว
นครปฐม	1	25	-	-	-	-	-	-
ประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	-	-	-	-
ชุมพร	-	-	-	-	-	-	-	-
สตูล	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3	75	1	8	1	1	1	10

สรุปผลการดำเนินงานคดีตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499

ในปีงบประมาณ 2557 (ต.ค. 56 - ส.ค. 57)

ซากสัตว์						
ด่านกักสัตว์	ซากโค		ซากสุกร		ซากสัตว์ปีก	
	ราย	กิโลกรัม	ราย	กิโลกรัม	ราย	กิโลกรัม
สุพรรณบุรี	-	-	-	-	-	-
ลพบุรี	-	-	1	1500	-	-
สระบุรี	-	-	-	-	-	-
พระนครศรีอยุธยา	-	-	-	-	-	-
สุรินทร์	-	-	-	-	-	-
ศรีสะเกษ	-	-	-	-	-	-
ยโสธร	-	-	-	-	-	-
หนองคาย	-	-	1	300	13	14477
เลย	-	-	-	-	-	-
นครพนม	-	-	-	-	-	-
อุดรธานี	-	-	1	1000	-	-
ขอนแก่น	-	-	-	-	-	-
มหาสารคาม	-	-	-	-	-	-
เขียงราย	-	-	-	-	-	-
น่าน	-	-	-	-	-	-
พะเยา	-	-	-	-	-	-
ลำปาง	-	-	-	-	-	-
ลำพูน	-	-	-	-	-	-
แพร่	-	-	-	-	-	-
พิษณุโลก	-	-	-	-	-	-
กำแพงเพชร	-	-	-	-	1	367
ตาก	-	-	-	-	-	-
อุตรดิตถ์	-	-	-	-	-	-
พิจิตร	-	-	-	-	3	2186
เพชรบูรณ์	-	-	-	-	-	-
กาญจนบุรี	-	-	-	-	-	-

ซากสัตว์						
ด่านกักสัตว์	ซากโค		ซากสุกร		ซากสัตว์ปีก	
	ราย	กิโลกรัม	ราย	กิโลกรัม	ราย	กิโลกรัม
นครปฐม	-	-	-	-	-	-
ประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	1	11640
ชุมพร	-	-	1	1000	-	-
สตูล	1	200	-	-	-	-
รวม	1	200	4	3800	18	28,670

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙
- ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

พระราชบัญญัติ

โรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช

๒๔๗๘ และ

(๓) พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ขัด หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑)^๑ ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุนัข แมว กระจง ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ และเอ็มบริโอ (ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะครบบริบูรณ์) ของสัตว์เหล่านี้ด้วย

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓/ตอนที่ ๗๘/หน้า ๑๐๖๓/๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

^๑ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สัตว์” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่

(๒) สัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
ด้วย และ

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว และยังไม่ได้
แปรสภาพเป็นอาหารสุก หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึงงา เขาและขน ที่ได้ตัด
ออกจากสัตว์ขณะมีชีวิตและยังไม่ได้แปรสภาพเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคริ้นเดอร์เปสต์ โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคแอน
แทรกซ์ โรคเซอรา โรคสารติก โรคมงคล่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์สุกร และโรคอื่น
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครอง ในกรณีเกี่ยวกับสัตว์เมื่อไม่ปรากฏ
เจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมด้วย

“ท่าเข้า” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

“ท่าออก” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

“ด่านกักสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด

“การค้า” หมายความว่า การค้าในลักษณะคนกลาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียน

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยวกับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม
และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ สำหรับสุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์สัตว์
เหล่านี้ และสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เฉพาะการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือการอย่างอื่น ตามที่กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้
มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน และสัตวแพทย์ และออกกฎกระทรวงวางระเบียบ
การขอและการออกใบอนุญาต กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้น
ค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณี และกำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันโรคระบาด

มาตรา ๘ ในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามหมวด ๒ หรือในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามหมวด ๓ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบันอันไม่อาจคิดเห็นได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ท้องที่ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย

ในกรณีที่มีสัตว์ป่วยตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำอย่างใดแก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตรอีกด้วย

มาตรา ๙ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้สั่งทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือ

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ก็ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วย หรือตาย ไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในการนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดใช้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ

(๖) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของ ตามวิธีการที่กำหนดให้

หมวด ๒

เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดสำหรับสัตว์ชนิดใดในท้องที่ใด ก็ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย

มาตรา ๑๒ เมื่อได้ประกาศเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสารวัตรมีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๔ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสัตวแพทย์ จะประกาศเขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาดหรือเขตโรคระบาดชั่วคราว แล้วแต่กรณี ตามหมวด ๓ ก็ได้

หมวด ๓

เขตโรคระบาด

มาตรา ๑๕ ในเขตท้องที่จังหวัดใด มี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วแต่กรณี ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชน ภายในเขตนั้น

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ของตน หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่ของตนจะระบาดออกไป ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเป็นหนังสือกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว มีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในเขตนั้น และให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๗ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์

มาตรา ๑๘ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ออกประกาศ หรือสั่งเป็นหนังสือให้บรรดาเจ้าของแจ้งจำนวนสัตว์บางชนิดและถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้นมาให้ได้รับการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาด ก็ได้

(๒) สั่งให้เจ้าของสัตว์ที่ได้ผ่านการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาดแล้วนำสัตว์นั้นมาประทับเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ หรือ

(๓) สั่งกักยานพาหนะที่บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด และถ้าเห็นสมควรจะสั่งกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเพื่อคุมไว้สังเกตตามความจำเป็น ก็ได้

มาตรา ๑๙ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ ถ้ามีสัตว์ป่วย หรือตาย ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในเขตท้องที่จังหวัดใด ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ถ้าปรากฏว่าโรคระบาดนั้นได้สงบลงหรือปรากฏว่าไม่มีโรคระบาดโดยเด็ดขาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถอนประกาศเช่นนั้นเสีย

หมวด ๔

การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือทำการค้าซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๑ ทวิ^๓ ห้ามมิให้บุคคลใดขาย จำหน่าย จ่าย แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒^๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔^๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ผ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้สัตวแพทย์มีอำนาจยึดใบอนุญาตของผู้นั้นไว้เพื่อเสนอนายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๕ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ป่วย หรือตายในที่ดินของบุคคลใด ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับเจ้าของสัตว์นั้น และเมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

มาตรา ๒๖ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ป่วยหรือตายโดยโรคระบาดในที่สาธารณะหรือที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรภายในบริเวณที่นั้นได้ สำหรับซากสัตว์นั้นเมื่อเห็นสมควรจะฝังเสียก็ได้ ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตวแพทย์จะทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือฝังซากสัตว์นั้นภายในบริเวณที่นั้นก็ได้

^๓ มาตรา ๒๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๔ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๕ มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

เมื่อปรากฏเจ้าของในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ มีสิทธิเรียกองค์ค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

มาตรา ๒๗^๖ สำหรับสัตว์ที่เจ้าของนำไปมา หรือขนส่งโดยยานพาหนะ หากปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งกักสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้ออก

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขูดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่นั้น และให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่นั้น ให้ความสะดวกแก่สัตวแพทย์ตามสมควร การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ตามวรรคก่อน ให้กระทำได้ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดท่าเข้าและท่าออก

(๒) ห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่ภายนอกราชอาณาจักร ในกรณีปรากฏว่าท้องที่นั้นมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และ

(๓) วางระเบียบการยึด ทำลาย หรือส่งกลับซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่มีค่าชดใช้ในกรณี

ก. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ

ข. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น หรือภายหลังนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา นี้ ให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านท่าเข้าหรือท่าออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งเป็นอย่างอื่น

^๖ มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๒ ผู้ได้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

ผู้ได้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) แต่งตั้งสารวัตรเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดด่านกักสัตว์และสถานียกส่งสัตว์

(๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ

(๔) วางระเบียบการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ที่มีการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือเคลื่อนย้ายภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๔ ผู้ได้นำ ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานียกส่งสัตว์และการผ่านด่านกักสัตว์ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ เว้นแต่เป็นการนำสัตว์ไปเลี้ยงหรือใช้งานชั่วคราว

มาตรา ๓๕ ผู้ได้นำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ผู้ใดส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเฉพาะค่าที่พาสัตว์หรือซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ให้กันไว้เป็นทุนเพื่อใช้จ่ายในการควบคุมการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของเงินที่เก็บได้ทั้งสิ้น เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๓๘ ให้สารวัตรมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจยึดสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา หรือเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๑

หมวด ๖

^๗ มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๘ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๙ มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙^{๙๐} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๐^{๙๑} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๙ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือเจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์แพทย์ตามสมควร ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑^{๙๒} ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตว์แพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒^{๙๓} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐

ในกรณีฝ่าฝืนคำสั่งสัตว์แพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๔^{๙๔} เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๕^{๙๕} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๖^{๙๖} ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๙๐} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๑} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๒} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๓} มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๔} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๕} มาตรา ๔๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๖} มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔๗^{๑๗} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘^{๑๘} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙^{๑๙} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐^{๒๐} ผู้ใดใช้เครื่องหมายปลอมหรือแปลงประทับที่ตัวสัตว์ เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายรอยประทับที่ตัวสัตว์ เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน หรือทำลาย หรือแก้ไขเครื่องหมายใด ๆ ที่เจ้าพนักงานทำไว้แก่ซากสัตว์ หรือภาชนะ หรือสิ่งห่อหุ้มซากสัตว์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑^{๒๑} บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

มาตรา ๕๒^{๒๒} ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

^{๑๗} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๘} มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๙} มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๐} มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๑} มาตรา ๕๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๒} มาตรา ๕๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

อัตราค่าธรรมเนียม^{๒๓}

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้าในราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ ๒๕๐	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข		
	แมว ลิง ชะนี	ตัวละ ๑๐๐	
	แพะ แกะ สุนัข กระต่าย	ตัวละ ๕๐	
	นกกระจอกเทศ นกฮูก	ตัวละ ๒๐๐	
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ ๕	
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๑๐๐	
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ ๑๐	
	เอ็มบริโอ	ตัวละ ๑๐๐	
	ไขนกกกระจอกเทศ ไขนกกฮูก		
สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐		
ไขสัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐		
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ ๕๐,๐๐๐	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข		
	แมว ลิง ชะนี	ตัวละ ๕๐	
	แพะ แกะ สุนัข	ตัวละ ๒๕	
	กระต่าย	ตัวละ ๑๐	
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๕๐๐	
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร		
	ช้าง	เชือกละ ๒,๐๐๐	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ	ตัวละ ๑๐๐	
	แพะ แกะ สุนัข ลิง ชะนี	ตัวละ ๕๐	
	แมว กระต่าย	ตัวละ ๒๐	
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ ๑๐๐	
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ ๕	
	เอ็มบริโอ	ตัวละ ๒๐	
	ไขนกกกระจอกเทศ ไขนกกฮูก		
	สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐	
ไขสัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ ๕๐		
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์เข้าใน		ค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไปคิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง
	ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๒๐	
	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ออกนอก		
ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๑		
๖	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ผ่าน		๑
	ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ ๑	
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค		
	กระบือ แพะ แกะ สุนัข และสัตว์ชนิดอื่น		
	ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง		
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ ๒,๐๐๐	
	(๒) ทั่วราชอาณาจักร	ฉบับละ ๔๐๐	

^{๒๓} อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑๐๐	
๘	ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับ ผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๘๐๐	
	(๒) ทวีราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐๐	
๙	ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์			
	(๑) ส่งต่างประเทศ	ฉบับละ	๔๐๐	
	(๒) ทวีราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑๐๐	
	(๓) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐	
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับ ผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือ ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์	ฉบับละ	๒๐	
๑๑	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์	ตัวละ	๕	
๑๒	ค่าที่พิกสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ			
	โค กระบือ	ตัวละ	๕๐	
	สุกร	ตัวละ	๓๐	
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐	
๑๓	ค่าที่พิกซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ			
	ซากโค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๒	ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้า ไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัด ทิ้ง
	แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๑	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาด
ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะเท่าที่ใช้อยู่ในเวลานี้มีหลายฉบับด้วยกัน ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่และเป็นการยากแก่ราษฎรที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรรวบรวมไว้ในฉบับ
เดียวกันให้เหมาะสมและสอดคล้องแก่เหตุการณ์และวิวัฒนาการของประเทศในปัจจุบันนี้

พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๒๔}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาด
สัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติบางส่วนที่ไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะปรับปรุงใหม่โดยกำหนดมาตรการในการควบคุมการประกอบ
ธุรกิจเกี่ยวกับเอเอ็มวีโอหรือตัวอ่อนของสัตว์ซึ่งเป็นพาหะให้เกิดโรคระบาดสัตว์อย่างหนึ่งได้ด้วย
รวมทั้งสมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์ สारวดีตร และอธิบดี ในการควบคุมโรคระบาดสัตว์
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปรับปรุงอัตราโทษให้สูงขึ้นเพื่อให้เกิดผลบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ได้
อย่างจริงจังและปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภิรภัทร/ตรวจ
สิงหาคม ๒๕๕๔

^{๒๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๓๐ ก/หน้า ๓๔/๒๓ เมษายน ๒๕๕๒

ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 6127
วันที่ ๑๓.๑๑.๒๕๖๓
เวลา ๑๒.๓๔ น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๑๓๒๑๑

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๗ ฉบับ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๓๗/๕๗ วันที่ ๑๓.๑๑.๒๕๖๓
เวลา ๑๓.๕๗ น. ส่ง นพ. / กิตติ
สำนักการประชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จำนวน ๗ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๗ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก
(ชรัยยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อมราลักษณ์)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๕๘

กลุ่มงานนิติคดี
รับที่ ๑๗ (บ) / ๑๕๕๒๗
วันที่ ๑ / ๑๓.๑๑.๒๕๖๓
เวลา ๑๔.๐๗ น.
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สารวัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“เค็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุง จากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคไขหวัดนก โรคเซลล์โมเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า โรคควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคคหิวาตัสกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อกับคนหรือสัตว์อื่นได้

(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)

(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด

“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์

“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาดหรือเข้าในราชอาณาจักร

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคาร สถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์ หากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรค ระบาดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย

“สัตวแพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สารวัตร และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า

(๒) สุนัข แมว

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน

(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์ และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดนั้น

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

- (๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข
- (๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด
- (๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ
- (๓) ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งป่วย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร
- (๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
- (๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๔ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์

ส่วนที่ ๒
เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาด โรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าวเข้าในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
ทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกั้นชนโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้

เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง

ส่วนที่ ๓
เขตโรคระบาด

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบจะระบาดออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบาดเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มีประกาศให้เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุนชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมชนชุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุนชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลาว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมชนชุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า สุนัข แมว
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่า ผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุดหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่จะนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) นำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ดำเนินการตาม (๑) เข้า ออกหรือผ่านท่าเข้าหรือท่าออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ได้นำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะและการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตวแพทย์เห็นสมควร ให้เสนอความเห็นต่อนายทะเบียน เพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แล้ว

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสารวัตร

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค

(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่อื่นใด ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรค ระบาดหรือพาหะของโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามวิธีการ ที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการ ต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

(๔) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัด ไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด ค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ เป็นผู้รับผิดชอบ

(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรค ระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาส่งของแก่เจ้าของตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุม ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือ มีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือ สถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สัตว์หรือซากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

(๓) สิ่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม

ในการนี้ให้สารวัตรมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำไต่ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานทีนั้น ทั้งนี้ หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา การค้นและการจับตามมาตรา นี้ ให้สารวัตรปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การดำเนินการของสารวัตรตามมาตรา นี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๒ ให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาหรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยึดอายัด หรือทำลาย ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียง่ายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

การขายทอดตลาด และการจ่ายเงินสินบน

มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์
ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้
พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บไว้
จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สारว้ตร
ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตก
เป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึด
ไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของ
กรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง สारว้ตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการ
ขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้
สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็น
เงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาด
ของกลางที่ศาลสั่งริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาตรา ๔๗ หรือ
มาตรา ๔๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปี ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖ การอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๔ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๓ หรือประกาศหรือคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺรหรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตาม มาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสารวตฺรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือ พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็น นิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล นั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วน รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจ เปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตาม มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบสัตว ชากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าว เป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้อง ของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่ง ให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

สิ่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๘๑ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่ง สัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่ง ชากสัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลก เปลี่ยน หรือ มีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือ มีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของ บุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณี ต่อไปนี้		
(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท
(ข) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒,๕๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุนัข	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระจอกเทศ นกฮัม	ตัวละ	๒,๐๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่มิใช่สะดวก

ในการนับจำนวนให้คิดเป็น

		กิโลกรัมละ ๑,๐๐๐ บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๑๐๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(ง) นกกระทาจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่มิใช่สดวก
		ในการนับจำนวนให้คิดเป็น
		กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕ บาท
(๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระทาจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่มิใช่สดวก
		ในการนับจำนวนให้คิดเป็น
		กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โตสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระทาจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕ บาท
(๘) ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท

(๑๐) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น
(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์		
(ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท
(ข) ซากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑ บาท
(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ	๓๐๐ บาท
(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวกในการนับจำนวนให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(๑๗) ค่าที่พักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร		
(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(๑๘) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สारวัตร์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ บทนิยาม

(๑) กำหนดนิยามคำว่า “สัตว์” ให้ครอบคลุมถึงสัตว์ที่เป็นสัตว์เลี้ยงสัตว์ที่ใช้ในการกลีกรรม การปศุสัตว์ สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อบริโภคหรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ สัตว์ชนิดอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อให้มีการควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ และเอ็มบริโอของสัตว์ด้วย (ร่างมาตรา ๕)

(๒) กำหนดนิยามคำว่า “ซากสัตว์” ให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อป้องกันและควบคุมโรค และคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค เนื่องจากโรคระบาดบางโรคไม่สามารถทำลายได้ด้วยความร้อนจากการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือกรรมวิธีในการผลิตสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป (ร่างมาตรา ๕)

(๓) กำหนดนิยามคำอื่น ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น เช่น นิยามคำว่า “พาหะของโรคระบาด” “เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” “อายัด” เป็นต้น

๒.๒ มาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีทั่วไป

(๑.๑) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เช่น การกำหนดให้ทำรั้วล้อมรอบบริเวณที่เลี้ยงสัตว์ การจำกัดพื้นที่ในการเลี้ยงเปิดโล่ง เป็นต้น ทั้งนี้ การกำหนดระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด เพื่อให้การเลี้ยงสัตว์เป็นไปตามมาตรฐานของสากล ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารที่ทำจากสัตว์นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๗)

(๑.๒) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้เหมาะสมตามจำนวนของสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๘)

(๑.๓) เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในท้องที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ทำเครื่องหมายนั้นผ่านการป้องกันและควบคุมโรคระบาดแล้ว และทำให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบความเป็นมาของสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งสามารถติดตามสัตว์หรือซากสัตว์นั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามมาตรฐานสากล ประกอบกับทำให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารที่ทำจากสัตว์นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๙)

(๑.๔) ห้ามการทำ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลง หรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข หรือทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑.๕) การดำเนินการเมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตาย

(ก) เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारว้ตร หรือสัตวแพทย์ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย ในกรณีที่รู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือไม่รู้สาเหตุ หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน และต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ในกรณีที่สัตว์ป่วยต้องควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามเจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตาย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามเจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น (ร่างมาตรา ๑๑) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร ในการจัดการเบื้องต้นกับสัตว์ที่ป่วยหรือตายและสัตว์อื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วย ผึ่ง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการผึ่งหรือเผาไม่อาจทำได้

ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร หรือกักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูง กับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตาย (ร่างมาตรา ๑๒) รวมทั้งปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดเป็นไปโดยถูกต้องและปลอดภัยตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ ส่วนของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓)

(ข) เจ้าของที่ดินต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์เมื่อปรากฏว่ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของตนโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดห้ามบุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์ป่วยหรือสัตว์ตายนั้น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริง จากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๔ และ ร่างมาตรา ๑๕)

(๑.๖) กำหนดห้ามบุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตาม บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการ โดยสัตวแพทย์ (ร่างมาตรา ๑๖)

(๒) มาตรการในการป้องกันและควบคุมในกรณีมีการประกาศเขต เกี่ยวกับโรคระบาด

(๒.๑) เขตปลอดโรคระบาด

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศเขตปลอดโรคระบาด หรือ เขตกันชนโรคระบาด เพื่อป้องกันการเกิดโรคระบาด และระบุนิตของสัตว์ และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย ทั้งนี้ ก่อนประกาศให้ท้องถิ่นใดเป็น เขตปลอดโรคระบาด ต้องประกาศให้ท้องถิ่นนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมั่นใจได้ว่าเขตปลอดโรคระบาดนั้น ได้มีการดำเนินการป้องกันและควบคุมจนปลอดโรคระบาด แล้วตามมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๑๗) และกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุ ในประกาศดังกล่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย (ร่างมาตรา ๑๘) ในกรณีมีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ในเขตดังกล่าว สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศ

เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ก็ได้ และเมื่อสามารถควบคุมโรคระบาด หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศ เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอด โรคระบาด ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดซึ่งจะต้องดำเนินการให้เป็นเขตปลอดโรค ระบาดต่อไป (ร่างมาตรา ๑๙)

(๒.๒) เขตโรคระบาด

สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว ในท้องที่ที่รับผิดชอบโดยมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาด โดยประกาศ ดังกล่าวมีผลใช้บังคับสามสิบวันนับแต่วันประกาศ (ร่างมาตรา ๒๐) ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ ประกาศเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ในท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๑) ทั้งนี้ ให้ประกาศชนิดของสัตว์ และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และ ซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย (ร่างมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง) และกำหนดห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าว เว้นแต่ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการ เคลื่อนย้าย (ร่างมาตรา ๒๒) และเมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มี เหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๓ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

(๑) กำหนดให้การค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือ ซากสัตว์ และการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธี ธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุม โรคระบาด (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕) และกำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่ วันที่ยื่นขออนุญาต รวมทั้งกำหนดการต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๖)

(๒) กำหนดการโอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๗) การแสดง ความจำนองของทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทเพื่อประกอบกิจการกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต ตาย (ร่างมาตรา ๒๘) การออกใบแทนกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ชำรุดหรือถูกทำลาย ในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๒๙) และการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดให้การนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้ง (ร่างมาตรา ๓๑) โดยผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ราชอาณาจักร และนำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เข้า ออกหรือผ่าน ทำเข้าหรือทำออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๔) ในกรณีที่ท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

(๕) กำหนดให้การนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้ง (ร่างมาตรา ๓๔) รวมทั้งต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๖) กำหนดให้ผู้ประสงค์ที่จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ มีหน้าที่จัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๓๖)

(๗) กำหนดให้หักค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกภายนอกราชอาณาจักร ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น (ร่างมาตรา ๓๘) และกำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๕ อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และसारวัตร

(๑) กำหนดให้สัตวแพทย์มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด เช่น ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และมีอำนาจทำลายสิ่งของใดๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาส่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจระทำความผิดต่อบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๒) กำหนดให้สารวัตรมีอำนาจตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อดำเนินการในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือ

ไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น การตรวจค้น ยึดหรืออายัด หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑)

(๓) กำหนดให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด และในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด สำหรับกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ไม่เป็นโรคระบาดหรือไม่เป็นพาหะของโรคระบาดแต่ได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง อย่างไรก็ตาม หากการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๖ การขายทอดตลาดและการจ่ายเงินสินบน

กำหนดให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจในการจัดการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ โดยการขายทอดตลาด และมีอำนาจขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบ และกำหนดให้มีเงินสินบน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการแจ้งการกระทำที่เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๖ ถึงร่างมาตรา ๕๑)

๒.๗ การอุทธรณ์

กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์ เมื่อนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ไม่ออกใบแทนใบอนุญาต หรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๕๕ ถึงร่างมาตรา ๗๔)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

กำหนดให้รองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม เพื่อความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗๕ ถึงร่างมาตรา ๘๑)

๒.๑๐ อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดการดำเนินการที่ต้องมีอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ
และสังคมในปัจจุบัน

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)